bie et manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operant iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare

Gloria patri. ãn. Expugna impugnantes me. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem.

Quã tanq̃ fenũ velociter arescent. ⁊ quẽadmodum olera herbarum cito decident.

Spera in dño et fac bonitatẽ et inhabita terram ⁊ pasceris in diuitiis eius

Delectare in dño et dabit tibi petitiones cordis tui

Reuela dño viam tuã ⁊ spera in eo et ipse faciet

Et educet quasi lumen iustitiam tuam et iudicium tuum tanq̃ meridiem subdit⁹ esto dño et ora eum

Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: ⁊ in hoie faciente iniustitias.

Desine ab ira et dereliquue furorẽ: noli emulari vt malignetis

Quã qui malignant exterminabũtur: sustinẽtes autem dñm ipsi hereditabũt terrã

Et adhuc pusillũ et nõ erit peccator: ⁊ quẽres locum eius et non inuenies.

Mansueti autẽ hereditabũt terram: et delectabantur in multitudine pacis

Obseruabit pctor iustũ ⁊ stridebit sup eum dentibus suis

Dñs autẽ irridebit eũ: quã prospicit q̃ veniat dies eius.

Gladiũ euaginauerũt peccatores: intẽderunt arcũ suum

Vt decipiãt pauperẽ ⁊ inopẽ vt trucident rectos corde

Gladius eorum intret i cordaiplorum: et arcus eorũ cõfringatur

Melius est modicũ iusto: super diuitias pctor multas

Quã brachia pctor cõterent confirmat autẽ iustos dñs.

Nouit dñs dies immaculatorũ: ⁊ hereditas eor in eternũ erit

Non cõfundẽtur in tpe malo: ⁊ in diebus famis saturabunt: qr pctores peribunt

Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quẽadmodũ fumus deficient

Mutuabitur peccator et nõ soluet iustus autem miseret et retribuet

Quia benedicentes ei hereditabunt terram maledicentes autem ei disperibunt

Apud dñm gressus hois dirigent: et viam eius volet

Cũ ceciderit iust⁹ nõ collidetur: qr dñs supponit manũ suã

Iunior fui etenim senui: ⁊ nõ

vidi iustū derelictū nec semē
eius querens panem.
Tota die miseretur ⁊ cōmo
dat: et semen illius in bene=
dictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonū:
et inhabita in seculū seculi.
Quia dñs amat iudiciū: et
nō derelinquet sanctos suos:
in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen
impiorum peribit.
Iusti autē hereditabunt ter
ram: et inhabitabunt in se=
culū seculi super eam.
Os iusti meditabitur sapiē=
tiam ⁊ lingua eius loquetur
iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius
et non supplantabuntur gres
sus eius.
Considerat peccator iustū
et querit mortificare eum.
Dns aūt nō derelinquet eū
in manib⁹ eius: nec dānabit
eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominū et custodi
viam eius et exaltabit te vt
hereditate capias terrā: cum
perierint peccatores videbis
Vidi impiū superexaltatū:
et eleuatū sicut cedros libani
Et trāsiui et ecce nō erat: q=
sciui eū et nō est inuent⁹ locus eius
Custodi innocentiam ⁊ vide
equitatē: quoniā sunt relic=
quie homini pacifico.
Iniusti aūt disperibūt si=
mul reliquie impiorum interibūt
Salus aūt iustorū a dño: et
protector eorū in tēpore tri=
bulationis.
Et adiuuabit eos dñs et li=
berabit eos: ⁊ eruet eos a pec
catoribus et saluabit eos: qz
sperauerūt in eo.

Psalm. xxxvii.

Domine ne i furore tuo
arguas me: neq; in ira
tua corripias me.
Quoniaz sagitte tue infixe
sunt mihi et cōfirmasti sup
me manū tuam.
Nō ē sanitas i carne mea a
facie ire tue: nō est pax ossib⁹
meis a facie peccatorū meorū
Quoniā iniquitates mee supgresse
sunt caput meū: ⁊ sicut onus
graue grauate sunt sup me.
Putruerūt et corrupte sunt
cicatrices mee: a facie insipi=
entie mee.
Miser factus sum ⁊ curua=
tus sum vsq; in finem: toto
die cōtristatus ingrediebar.
Quoniā lūbi mei ipleti sūt
illusionibus ⁊ nō est sanitas
in carne mea.
Afflictus sum et humilia=
tus sum nimis: rugiebā a ge
mitu cordis mei.
Domine ante te omne desi=
derium meū: et gemit⁹ meus
a te non est absconditus.
Cor meum cōturbatū est in

me dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecū.

Amici mei & proximi mei: adversum me appropinquaverunt et steterunt.

Et qui iuxta me erant de longe steterunt: et vim faciebāt qui querebant aiam meā.

Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur

Ego autē tanq̄ surdus non audiebam et sicut mutus nō aperiens os suum.

Et factus sum sicut hō non audiens: et nō habens in ore suo redargutiones.

Quia te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus meus.

Quia dixi nequādo supgaudeant michi inimici mei: & dū cōmouētur pedes mei super me magna locuti sunt.

Quoniā ego in flagella paratus sum: et dolor meus in cōspectu meo semper.

Quoniā iniquitatē meā annūciabo: & cogitabo pro pctō meo.

Inimici autē mei viuant et cōfirmati sūt sup me: & multiplicati sūt q̄ odiēt me iniuste

Qui retribuūt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discesseris a me.

Intende in adiutoriū meum domine deus salutis mee.

Gloria. Reuela dño viā tuā. Dñe in celo mia tua. Et veritas tua vsq̄ ad nubes.

Emitte agnū tuū dñe dñato rētre De petra deserti ad mōte filie syon

Dñe ne in ira. Deus oim.

Fiat mia tua dñe super nos. Quemadmodū speramus in te.

Miserere mei deus: secūdū magnā miam tuā.

Et secūdū multitudinē miserationū tuaq̄: dele iniquitatem meam.

Amplius lauā me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo mūda me.

Quoniā iniquitatem meam ego cognosco: & pcctū meū contra me est semper.

Tibi soli peccaui et malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis & vincas cū iudicaris.

Ecce enī in inquitatib⁹ conceptus sum et in peccatis cōcepit me mater mea.

Ecce enī veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.

Asperges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabūt ossa humiliata

Auerte faciem tuā a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundū crea in me deꝰ et spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus deus deꝰ salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiā tuā:

Dñe labia mea aperies: et os meū annūciabit laudē tuā.

Quoniā si voluisses sacrificiū dedissem: vtiq; holocaustis non delectaberis.

Sacrificiū deo spiritus cōtribulatus: cor cōtritū et humiliatū deus non despicies.

Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon: vt edificentur muri hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria. Miserē mei deꝰ. v.

Verba mea auribꝰ percipe dñe. vt a folio primo. ii.

Intellige clamorē meū dñe. an. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. Isaie.xli.

Confitebor tibi domine quoniam iratꝰ es michi: conuersus est furor tuus et consolatus es me.

Ecce deꝰ saluator meꝰ: fiducialiter agam et nō timebo.

Quia fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutem.

Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris et dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.

Notas facite i pplis adinuentiones eius memētote quoniā excelsum est nomen eius.

Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.

Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.

Gloria pri. an. Conuersus est furor tuus dñe et consolatus es me. an. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. Capitulū.

Hec dicit dñs/et scies quia ego dauid germē iustū et regnabit rex et sapiēs erit et faciet iudiciū

et iusticiã in terra. Hoc capitulũ dicet quotidie ad laud. in tẽp. p totũ aduen. qñ de ea agitur. hy⁹. Vox clara vtš. ante ymn. ℣. Vox clamãtis. Et oibus fer. ad laud. a Dñe ne i ira. vsq; ad caput ieiunii et a Deus oim. vsq; ad aduẽ tum dñi quãdo de feria. agitur dicetur Ẽpm. Corin. xvi

VIgilate et orate: state in fide: viriliter agite et confortamini ⁊ oia vestra in caritate fiãt. ℣ Dñe ne in ira. vsq; ad xl. qñ de. ii. fer. agit ℟ ad lau. sequẽs. hy⁹.

SPlendor paterne glorie de luce luce ꝑpetẽs lux lucis et fons lumis dies diem illuminans.

Veruscq; sol illabere micãs nitore perpeti iubarq; sancti spũs ifunde nostris sensib⁹.

Votis vocemus te patrem: patrem perẽnis glorie: pater potentis gratie culpam religet lubricam.

Informet actus strẽnuos: dentẽ retũdat inuidi: casus secundet asperos: donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat casto fidei corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat.

Christus nobis [illegible] hibus: potusq; nẽ sit fides [illegible] bibam⁹ sobriã ebrietatẽ spiritus.

Fetus dies hic transeat: pudor sit vt diluculũ fides velut meridies crepusculũ mẽs nesciat.

Aurora cursus ꝓuehit: aurora totus ꝓdeat in patre totus filio: ⁊ tot⁹ in ẽbo pater.

Deo ꝑti sit glia eiusq; soli filio cũ spũ paraclito et nũc et iperpetuũ. Amẽ. ℣ In matutinis dñe meditabor in te ℟. Quia fuisti adiutor me⁹. Per eũdẽ. ℣ hy⁹. Ecce iam noctis ℣. In matutinis dñe, Iste ℣. ℣ oib⁹ fer. ad laud. a Dñe ne in ira. vsq; ad xl. et a Deus oim. vsq; ad aduẽ. dñi qñ de fer. agit. ãn. Benedictus deus israel. Ẽpm. Deinde dicant pueri fer. hoc modo.

Kyrie el. ii. Xpe el. iii. Kyrie el. iii. Pater nr. Et ne nos. Sed libera nos. Ego dixi dñe miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi.

Conuertere domine vsq;quo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos.

Fiat misericordia tua domine super nos.

Quẽadmodũ speraui⁹ i te sacerdos tui induantur iusticiã. Et sancti tui exultent.

Domine saluum fac regem Et exaudi nos in die qua i⁹

uocauerimus te.

Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas Deus meus sperantes in te.

Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue Et rege eos et extolle illos vsq; in eternum.

Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis

rem⁹ p fidelibus defunctis Requiē eternā dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis.

Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me.

Miserere mei deus.

Gloria.

Sicut erat.

Surge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomē tuū

Fac deus virtutū conuerte nos. Et ostende faciē tuam et salui erimus

Dñe exaudi. Et clamor.

Dñs vo. Et cū. Oremus

Spūs sanctus in te descēdet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei alta. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice ascēdet.

Ave qui de virgine ma-

rie virginis vtero verbū tuum angelo nūciante carnem suscipere voluisti: pīa supplicibus tuis: vt qui vere eam dei genitricē credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eūdē.

Ecce dñs veniet et oēs sancti eius cum eo: et erit in die illa lux magna alla. Ecce apparebit dñs sup nubem candidā. Et cū eo sanctorum milia.

Onscientias nostras q̄s dñe visitando purifica: vt veniēs iesus xps filius tuus dñs noster cū omnibus sanctis paratā sibi in nobis inueniat māsionem. Qui te. vi. et reg. te. Ad vs.

Quando natus es ineffabiliter ex virgine tūc impletę sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti: vt saluum faceres genus humanum te laudamus deus noster

Ecce magnum nobis salutare

Johannes videns

exclamauit dicens: ecce agn⁹ dei ecce qui tollit ꝓcata mũ di alleluya.

Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilẽ virginitatem dei genitrix intercede ꝓ nobis.

Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit salua torem te laudamus deus noster.

Post partum virgo inviolata permansisti.

Speciosa forma ꝓ filiis hominum Diffusa est gratias in labiis tuis.

Deus qui salutis [illegible] ne beatam[illegible] virginitate fecunda humano [illegible] neri premia prestitisti: [illegible] quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sen[illegible] quam mer[illegible] te suscipere [illegible] iesum xp̃m filium tuũ

Beata et intacta virgo

bis ad dominum. Post partum Famulorum Omnipotens sempiterne deus

Concede quesumus misericors deus

tabunt. [illegible] Infirmitatem. [illegible] nium sanctorum. Vide domine. [illegible] hic quesumus domine

conuertatur et ignoscat deus et relinquat post se bñdictiões

℣. Dñe nõ secõm pcã nr̃a facias nobis. ℟. Neq; secõm iniquitates nr̃as retribuas nobis. Dñe vtã. Exaudi. Cfe ria.ii. post octa.trini. ꝛ ab hic [illegible] ad e duntũ dñi: tã i fest [illegible] fel.tit.let.sine regi chori [illegible] fra qõ cho.nõ [illegible] res mẽo. sez [illegible] ad maria: ꝛ de oi bus sctis. ℣. Ibõ ii. festis.iii. [illegible] festum sctor cõrig. fuerit pmis fiat mẽto. de sctis postea [illegible] fuerit [illegible] flue [illegible] ad gloriari [illegible] ñi nr̃i iesu [illegible] s adoret [illegible] ꝑcal [illegible]

[illegible] Dñe [illegible] sanct [illegible] tus ea [illegible] vl.et re [illegible] tã mi [illegible] ter et [illegible]

℣. Post partum. Virgo. ℟. Deste nobis dñe deus noster: et quos sctã crucis letare facis honore eius quoq; ppetuis defende subsidiis. ꝑ. Famulorũ tuor̃ vlor ãs dñe delictis ignosce vt qui tibi placere de actibus nr̃is nõ valemus: genitricis filii tui dñi nr̃i iesu xpi intercessiõe saluemur ꝑ eũd

Oms sempiter- vel or ne deꝰ nos famulos tuos dextera tue potentie a cũctis ptege periculis: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione fac nos presenti gaudere pacis pritate et futura. ꝑ. Non dr̃ oco. Cõtede ãs mi. ad mẽs. de sancta maria ꝑ totũ annũ. sed ad p cel. et ad complet. de ea tm. Nemo de oib; sctis ad mat. ℣. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilib; suis ℟. Mirabilis deꝰ in sctis suis. Et quioꝰ in maiestate sua Firmitatẽ nr̃am Dr̃ ãs dñe propicius respice: da pmia que iuste mere mur sctor̃ tuor̃ intercede. ꝑ. Per x. vel or ℣. Cõm sanctorum tuor̃ ℟. Dñe intercessiõe placeam delictor̃ nostrorum remedia semper sentiam. ꝑ. vel oco.

Vide dñe infirmitates nr̃as ⁊ intercedẽtibus oibus sctis tuis: celeri nobis pietate succurre.p. vel oẽo

Tribue q̃s dñe oẽs sanctos tuos iugiter orare p nobis: et eos sẽp clemẽter audire digneris.p. Oẽo. de cruce ad vs̃.ã Salua nos xp̃e saluator p virtutẽ sancte crucis q̃ saluasti petrũ i mari miserere nobis.ỹ Dis terra vel ã. Per signũ sctẽ crucis de inimicis nr̃is libera nos deus noster. vel ãn Adoram⁹ te xp̃e ⁊ benedicim⁹ tibi: quia per crucẽ tuã redemisti mũdum.ỹ. Dis terra. oz. vtś. ad matu Oẽo. de scã maria ad vs̃ ãn. Sctã maria virgo intercede pro toto mũdo q̃a genuisti regẽ orbis.ỹ Sãcta dei genitrix virgo semp maria. vel ãn. Sctã dei genitrix virgo semp maria intercede pro nobis ad dñm deũ nr̃m ỹ. Post partum. vel ãn. In prole mater in partu virgo gaude et letare pia mater domini.ỹ. Sancta dei genitrix oz. vtś. ad matu. Oẽo. de oibus sctis ad vs̃ ãn. Sãcti dei oẽs q̃ estis cõlocates supnorũ ciuiũ intercedite p nobis.ỹ. Letamini. vl Exultẽt. vel ã. Oẽs electi dei nr̃i Gloriamini ante deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi.ỹ Letamini. vel exultent vel ãn Sctõr pcib⁹ cunctorũ redde salutẽ corporis ⁊ aie xp̃e tuis famulis.ỹ. Letamini. vel ãn. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cum christo gaudẽt oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocunq; ierit,ỹ Letamini. Iste duo ỹ. ad mẽo. de oib⁹ sctis nõ variãt nisi cũ ỹ. Letami. ad.i.vs̃ dẽ tũc ad mẽo. de oibus scis dicet ỹ. Exultẽt Similiter ad matu. q̃ ỹ. Mirabilis de⁹. dẽ in lau. tũc ad mẽo. de oibus sctis dicetur ỹ. Justorũ aie. q̃ p totũ annũ obsernet: nisi in aduẽ. ⁊ xp̃e pas. oz. vtś. ad matu. ¶ Fer iii. ad matu. p aductũ Innit hy⁹. vtś. in. ii. feria notãtur. Sed a Dñe ne in ira. vsq; ad xl. q̃ ỹ. iii. fer agit dẽ ad matu. sequẽs Innit. Jubilem⁹ deo salutari nr̃o. ỹs. Venite

Qui lucis rector ꝑpetue Hymnus. Qui lucis rector ꝑpetue dans lumen nocti ⁊ dies nocte canẽdo rũpimus assiste postulantibus

Aufer tenebras mentiũ fuga cateruas demonum expelle somnolentiã ne pigritantes obruat

Sit christe nobis oibus indulgeas credentib⁹ vt prosit exorantibus quod precinentes

psallimus.

Rectꝰ pater ptissime.

Nocte surgẽtes vigi.

Iri custodiã vias meas: vt non deliquam in lingua mea

Posui ori meo custodiã: cũ consisteret peccatoꝛ aduersum me

Obmutui et humiliatus sumꝛ et silui a bonis: ⁊ dolorꝛ meus renouatus est

Concaluit coꝛ meum intra me et in meditatiõe mea exardescet ignis

Docutꝰ sum in lingua mea notum fac michi domine finem meum

Et numerũ dierũ meorũ qs est vt sciam quid desit michi

Ece mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanꝗ nichilum ante te.

Verũtamẽ vniuersa vanitas omnis homo viuens

Verũtamen in ymagine pertrãsit homo: sed ⁊ frustra cõturbatur

Thesaurisat: et ignorat cui congregabit ea

Et nunc que est expectatio mea nonne dñs: et substãtia mea apud te est

Ab omnibus iniquitatibꝰ meis erue me: oppꝛobriũ insipienti dedisti me

Obmutui ⁊ nõ aperui os meum quoniã tu fecisti: amoue a me plagas tuas.

Fortitudine manꝰtue ego defeci in increpationibus ꝓpter iniquitatem coꝛripuisti hominem

Et tabescere fecisti sicut aranea aiam eiꝰ: verũtamẽ vane conturbat omnis homo.

Exaudi oratiõẽ meã dñe ⁊ deprecatiõẽ meã: auribus ꝓcipe lachrymas meas

Ne sileas qm̃ aduena ego sũ apud te: et peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte michi vt refrigerer priusꝗ abeam: et amplius non ero.

Expectans expectaui dominũ: ⁊ intendit michi

Et exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miserie: et de luto fecis.

Et statuit supꝛa petꝛam pedes meos: et direxit gressus meos

Et immisit in os meũ canticũ nouũ: carmen deo nostro

Videbunt multi ⁊ timebũt et sperabunt in domino

Beatꝰ vir cuiꝰ ẽ nomẽ dñs spes eiꝰ: et nõ respexit in vanitates et insanias falsas

Multa fecisti tu dñe deꝰ meꝰ mirabilia [illegible]: et cogitatio-

nibus tuis non est qui similis sit tibi.

nnũciauí locut⁹ sũ: multiplicati sunt super numerũ.

acrificiũ z oblatiõez noluisti: aures aũt pfecisti michi.

olocaustũ z p pctõ non postulasti: tũc dixi ecce venio

n capite libri scriptũ ẽ de me vt facerẽ volũtatẽ tuã de⁹ meus volui: et legẽ tuam in medio cordis mei

nnũciaui iustitiã tuã in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo dñe tu scisti

ustitiam tuam nõ abscondi in corde meo: veritatẽ tuã et salutare tuum dixi

on abscondi miam tuã et veritatẽ tuã: a cõsilio multo

u aũt dñe ne longe facias miserationes tuas a me: mia tua et veritas tua semper susceperunt me

uoniam circũdederũt me mala quor nõ est numer⁹: cõprehenderũt me iniquitates mee et non potui vt viderem

ultiplicate sũt super capillos capitis mei: et cor meũ derequit me

omplaceat tibi domine vt eruas me: dñe ad adiuuãduz me respice

onfundãtur z reuereant simul qui querũt aiã meã vt auferant eam

onuertãt retrorsũ z reuereant: q volũt michi mala

erãt cõfesti cõfusionẽ suã qui dicunt michi euge euge.

xultẽt z letentur sup te omes querẽtes te z dicãt semp magnificetur dñs: qui diligunt salutare tuum

go aũt mẽdic⁹ sum z pauper: dñs sollicitus est mei

diutor meus z protector meus es tu: deus meus ne tardaueris.

loria patri. Mt nõ delinquam in lingua mea.

Beatus qui intelligit super egenũ z pauperẽ: in die mala liberabit eum dñs.

ñs conseruet eũ et viuificet eum et beatũ faciat eũ in terra z non tradat eum in animam inimicorum eius

ñs opẽ ferat illi sup lectũ doloris ei⁹: vniuersũ stratũ eius versasti in infirmitate ei⁹

go dixi dñe miserere mei: sana aiam meam quia peccaui tibi.

nimici mei dixerunt mala michi: quando morietur z peribit nomen eius.

t si ingrediebatur vt videret vana loquebatur: cor ei⁹ cõgregauit iniquitatem sibi.

grediebat foras et loquebatur in idipsum

duersum me susurrabãt oes inimici mei: aduersũ me

cogitabant mala michi.

Uerbū iniquū cōstituerunt aduersū me: nūquid qui dormit non adiiciet vt resurgat

Etenim homo pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem.

Tu aūt dñe miserere mei et resuscita me et retribuā eis.

In hoc cognoui quoniā voluisti me quoniā nō gaudebit inimicus meus super me.

Me aut propter innocētiam suscepisti: ⁊ cōfirmasti me in conspectu tuo in eternum.

Benedictus dñs de⁹ israel a seculo et in seculū fiat fiat. ps.xli.

Quemadmodū desiderat cervus ad fontes aquarū ita desiderat anima mea ad te deus.

Sitiuit anima mea ad deum fontē viuū: quādo veniam et apparebo ante faciem dei.

Fuerūt michi lachrymē mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus

Hec recordatus sum et effudi in me aīam meā: qm trāsibo in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei.

In voce exultationis et cōfessionis: sonus epulantis

Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.

Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi salutare vultus mei et deus meus.

Ad me ipsum aīa mea conturbata est: ꝓpterea memorabo tui de terra iordanis et hermonii a monte modico.

Abyssus abyssum invocat: in voce catharactarū tuarū.

Omia excelsa tua et fluctus tui super me transierunt.

In die mādauit dñs miaz suam: et nocte canticū eius.

Apud me oō deo vite mee: dicaz deo susceptor meus es.

Quare oblit⁹ es mei ⁊ quare contristatus incedo dum affligit me inimicus.

Dum confringuntur ossa mea exprobrauerūt michi qui tribulant me inimici mei.

Dū dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.

Quare tristis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me.

Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deus meus.

Gloria pri. Sana dñe aiam meā q; peccaui tibi. Iste ps nō dr ad nocte. ō. xlii.

Iudica me de⁹ et dis. ō. xlvii.

Deus auribus nostris audiuim⁹: patres nostri annunciauerunt nobis.

Opus quod operatus es in diebus eorum: in diebus antiquis.

Manus tua gētes dispdidit et plantasti eos: afflixisti pp̄os et expulisti eos.

Nec eni in gladio suo posse derunt terrā: et brachiū eop̄ non saluauit eos.

Sed dextera tua ⁊ brachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniaz cōplacuisti i eis.

Tu es ipse rex meus ⁊ deus me⁹: q̄ mādas salutes iacob.

In te inimicos nr̄os ventilabim⁹ cop̄nu: et i nomine tuo spernemus insurgētes in nobis.

Nō eni i arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.

Saluasti eni nos de affligētibus nos: et odiētes nos cōfundisti.

In deo laudabimur tota die ⁊ in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autē repulisti ⁊ confudisti nos: et nō egredieris deus in virtutibus nostris.

Auertisti nos retroz̄ pp̄ inimicos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.

Dedisti nos tanq̄ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine p̄cio: et nō fuit multitudo in cōmutationibus eop̄ū.

Posuisti nos opp̄obriū vicinis nostris subsannationē et derisum his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionē capitis in populis.

Tota die verecūdia mea cōtra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.

A voce exp̄obrātis ⁊ oblocūtis: a facie inimici et p̄sequentis.

Hec oia venerūt super nos nec obliti sumus te: et inique nō egimus in testamēto tuo,

Et non recessit retro cop̄ nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniā humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra moꝛtis.

Si obliti sumus nomen dei nostri: ⁊ si exp̄adim⁹ manus nostras ad deum alienum.

Nōne deus requiret ista: ipe eni nouit abscondita cordis

Quoniā p̄pter te moꝛtificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.

Exurge quare obdoꝛmis domine exurge ⁊ ne repellas in finem.

Quare faciē tuam auertis obliuiscēris inopie nostre et tribulationis nostre.

Quoniam humiliata est in puluere aia nostra cōglutinat⁹ est in terra vēter noster

Surge domine adiuua nos
et redime nos propter nomẽ
tuum.

Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego
opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe velocit̃ scribentis.

Speciosꝰ forma pre filiis hominũ: diffusa est gratia i labiis tuis propterea benedixit
te deus in eternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime.

Specie tua et pulchritudine
tua intende prospere procede
et regna.

Propter veritatẽ et mãsuetudinẽ et iusticiã: et deducet
te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppli sub
te cadent in cor da inimicorũ
regis.

Sedes tua deus in seculum
seculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iusticiam et odisti
iniquitatẽ: propterea unxit
te deus deus tuus oleo leticie
pre consortibus tuis.

Myrrha et gutta et casia a
vestimentis tuis a domibus
eburneis: ex quibus delectauerũt filie regum i honore tuo

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circũdata varietate.

Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina
aurẽ tuam: ⁊ obliuiscere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui.

Et cõcupiscet rex decorẽ tuum: quia ipse ẽ dñs deus tuus
et adorabunt eum.

Et filie tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur
omnes diuites plebis

Omnis gloria eius filie regis ab intus i fimbriis aureis: circũamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines
post eam: proxime eius afferentur tibi.

Afferent in leticia ⁊ exultatiõe adducẽt in tẽplũ regis

Pro patribus tuis nati sũt
tibi filii: constitues eos principes super omnẽ terram.

Memores erunt nominis tui
domine in omni generatiõe
et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: ⁊ in
seculum seculi.

Gloria patri. Eructauit
cor meũ verbũ bonũ.

Deus noster refugiũ et
virtꝰ: adiutor i tribulatiõibꝰq̃ inuenerũt nos nimis

Propterea nõ timebimꝰ dũ
turbabitur terra ⁊ transferẽtur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbate sunt
aque eorum: cõturbati sunt
montes in fortitudine eius.

Laminis impetus letificat
ciuitatē dei: sanctificauit ta-
bernaculum suū altissimus.
Deus in medio eius nō con
mouebitur: adiuuabit eam
deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et
inclinata sunt regna: dedit
vocem suam mota est terra.
Dñs virtutum nobiscum:
susceptor noster deus iacob.
Venite et videte opera dñi
que posuit prodigia sup terrā.
Auferēs bella vsq; ad finē
terre: arcū cōteret z cōfriget
arma et scuta conburet igni.
Vacate z videte qm ego sum
deus: exaltabor in gentibus
et exaltabor in terra.
Dñs virtutū nobiscū: suscep
ptor nr deus iacob.
Omnes gentes plaudite
manibus: iubilate deo
in voce exultationis.
Quoniam dñs excelsus ter
ribilis rex magnus sup om-
nem terram.
Subiecit populos nobis: et
gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem
suam speciē iacob quē dilexit
Ascendit deus in iubilo: et
dñs in voce tube.
Psallite deo nostro psallite
psallite regi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre
deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gen-
tes: deus sedet super sedem
sanctam suam.
Principes populorū cōgre-
gati sunt cum deo abraham:
quoniā dii fortes terre vehe-
mēter elevati sunt.
Gloria patri. Adiutor in
tribulationibus.
Magnus dñs et laudabi
lis nimis: i ciuitate dei
nostri in monte sancto eius.
Fundat exultatiōs vniuer-
se terre mons syō latera a q-
lonis: ciuitas regis magni.
Deus i domib⁹ eius cogno-
scetur cum suscipiet eam.
Qm ecce reges terre cōgre-
gati sunt: cōuenerūt in vnū.
Ipsi videntes sic admirati
sunt: cōturbati sunt: cōmoti
sunt: tremor apprehendit eos
Ibi dolores vt parturiētis
In spiritu vehementi cōterens
naues tharsis.
Sicut audiuim⁹ sic vidimus
in ciuitate dñi virtutum i ci-
uitate dei nostri: deus funda
uit eam in eternum.
Suscepimus deus misericor
diam tuā: in medio tēpli tui
Cōm nomen tuū deus sic et
laus tua in fines terre: iusti-
cia plena est dextera tua.
Letetur mons syon z exul-
tent filie iude: propter iudi-
cia tua domine.

Circundate syon ⁊ complectimini eam: narrate in turribus eius

Ponite corda vestra in virtute eius: et distribuite domos eius vt enarretis in progenie altera

Quia hic est deus deus noster in eternū ⁊ in seculū seculi: ipe reget nos in secula. ps. xlviii

Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem

Quiq; terrigene et filii hominum simul in vnum dines et pauper.

Os meum loquetur sapientiam: ⁊ meditatio cordis mei prudenciam

Inclinabo in parabolā aurem meā: aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me

Qui confidunt in virtute sua et in multitudine diuitiarum suarum gloriantur

Frater non redimit redimet homo: et non dabit deo placationem suam.

Et pretium redēptionis aie sue: et labōrabit in eternum ⁊ viuet adhuc in finem

Nō videbit interitum cū viderit sapiētes morientes: simul insipiēs ⁊ stultus pibūt

Et relinquent alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eorum illorum in eternum.

Tabernacula eorum in progenie et pgenie vocauerunt nomina sua in terris suis

Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis

Hec via illorum scandalum ipsis: ⁊ postea in ore suo complacebunt

Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos

Et dñabuntur eorū iusti in matutino: ⁊ auxiliū eorū veterascet in inferno a gloria eorum

Verūtamē deus redimet aiam meam de manu inferi: cū acceperit me.

Ne timueris cū diues factus fuerit hō: ⁊ cū multiplicata fuerit gloria domus eius

Quia cum interierit non sumet omnia nequ descendet cū eo gloria eius.

Quia aīa eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei

Introibit vsq; in progenies patrum suorū: ⁊ vsq; in eternum non videbit lumen

Homo cū in honore esset nō intellexit: comparatus est iumētis insipientibus ⁊ similis fa

eius est illis.

Gloria. in. Patri⁹ qeipite q̄ habitatis orbem. ps.xlix.

Deus deor⁹ dñs locut⁹ est: et vocauit terram

A solis ortu vsq; ad occasū ex lyon species decoris eius

Deus manifeste veniet: de⁹ noster ⁊ nō silebit

Ignis in cōspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.

Aduocauit celū desurſum: et terrā discernere ppl'm suū

Congregate illi sanctos ei⁹ qui ordinant testamētū eius super sacrificia

Et annūciabūt celi iusticiā eius: qm deus iudex est

Audi popul⁹ me⁹ ⁊ loquar israel: ⁊ testificabor tibi de⁹ deus tuus ego sum

Non in sacrificiis tuis arguaz te: holocausta autē tua in conspectu meo sunt semp

Non accipiā de domo tua vitulos: nec de gregib⁹ tuis hircos

Quoniam mee sunt omnes fere siluarū iumenta in montibus et boues

Cognoui omnia volatilia celi: et pulchri[illegible] agri mecum est.

Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius

Dunquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo

Immola deo sacrificiū laudis ⁊ redde altissimo vota tua

Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me

Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas ⁊ assumis testamentuz meum per os tuum

Tu vero odisti disciplinam et proiecisti sermones meos retrorsum

Si videbas furem currebas cum eo: et cū adulteris portionem tuam ponebas

Os tuū abūdauit malicia: ⁊ lingua tua cōcinabat dolos.

Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū hec fecisti et tacui

Extimasti inique q̄ ero tui similis: arguam te ⁊ statuaz contra faciem tuam

Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū: nequando rapiat ⁊ non sit qui eripiat

Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostē dā illi salutare dei. ps.xlvi. ad pag. iste p.l

Miserere mei de⁹ secōm magnam. ps.li.

Quid gloriaris in malicia: qui potens es i ini

quitate.

Tota die iniustitiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum

Dilexisti malitiã sup benignitatẽ: iniquitatem magis q̃ loqui equitatem

Dilexisti oia verba precipitationis: lingua dolosa.

Propterea de⁹ destruet te i finẽ: euellet te⁊ emigrabit te de taberuaculo tuo: ⁊ radicẽ tuã de terra viuentium

Videbunt iusti ⁊ timebunt et super eũ ridebũt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum

Sed sperauit in multitudie diuitiarũ suarum: ⁊ preualuit in vanitate sua

Ego autẽ sicut oliua fructifera in domo dñi: speraui in mia dei ineternum et in seculum seculi

Confitebor tibi in seclm ꝙa fecisti: ⁊ expectabo nomẽ tuũ q̃ bonũ est in conspectu sanctorũ tuorum.

Glia. Deus deor⁹ dñs locutus est. Immola deo sacrificium laudis. Et red de altissimo vota tua. Emitte. De petra. Fiat misericordia tua dñe. In lau. Secundũ magnã mĩam tuã: miserere mei de⁹. Miserere.

Iudica me de⁹ ps.xlii. et discerne causam meã de gente non sancta ab hoie iniquo et doloso erue me

Quia tu es de⁹ fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dũ affligit me inimicus

Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatẽ tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerũt in mõtẽ sanctum tuum et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi i cithara de⁹ deus me⁹ quare tristis es aia mea: ⁊ quare conturbas me.

Spera i deo qm adhuc confitebor illi: salutare vult⁹ mei et deus meus

Glia. Salutare vult⁹ mei et de⁹ me⁹. Ad te de luce vigilo. De⁹ de⁹ me⁹. p.xxxviii

Ego dixi i dimi Isaie. dio dierũ meorum: vadam ad portas inferi.

Quesiui residuũ annorum meor⁹: dixi non videbo dñm deum in terra viuentiũ

Non aspiciã hoiem vltra: ⁊ habitatorem quietis

Generatio mea ablata est et conuoluta est a me quasi tabernaculum pastorum

Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer

cucurrit me

De mane vsq; ad vesperam finies me: sperabam vsq; ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea

De mane vsq; ad vesperam finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo: meditabor vt columba

Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso

Domine vim patior respō de pro me quid dicam aut qd respondebit michi cum ipe fecerim

Recogitabo tibi oēs annos meos: i amaritudine aie mee

Dñe si sic viuit ⁊ in talibus vita spūs mei corripies me ⁊ vinificabis me ecce in pace amaritudo mea amarissima

Qu aūt eruisti aiam meam vt nō periret: proiecisti post tergū tuū omnia pcā mea

Quia non infernus confitebitur tibi neq; mors laudabit te nō expectabūt q descendunt in lacū veritatē tuam.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi sicut ⁊ ego hodie pater filiis notā faciet veritatem tuam.

Dñe saluum me fac ⁊ psalmos nr̄os cātabim⁹: cūctis diebus vite nr̄e in domo dñi.

Gloria. Cūctis dieb⁹ vite nr̄e saluos fac nos dñe.

In excelsis laudate deum. ℣. Laud. Ecce dies ℣. Vox clara. ℣. Vox clamantis Dñe ne in ira De⁹ oīm

Vigilate ℣ dñe ne i

Ales diei nunci⁹ lucē p propinquā pcinit nos excitator mentiū: iā xps advitā vocat

Auferte clamat lectulos egros sopore desides castiq; recti ac sobrii vigilate iā luz proximus

Celū clamus vocib⁹ flētes pātes sobrie intēta supplicatio: dormire cor mūdū vetat

Qu xpe sonū discute tu rūpe noctis vincula tu solue pctā vet⁹ nouūq; lumē igere

Deo pri sit glia. ℣. In matutinis dñe.

Ecce iā noctis. ℣. In matutinis. ℣. Et erit dñs nobis cornu salutis i domo dauid pueri sui. ℣. Būd⁹.

Cfer̄ tuit. p aduē. Anni Rege vēturꝰ. ℣. Verbū supnū.

℣ dñe ne i

℣ De⁹ oiz

Jn manus tuas dñe Delfines tre. ℣. Ne ℣ Dñe ne i ira

Rerū creator optime re
ctor q̄ noster aspice nos
a quiete noxia mersos sopo=
re libera.

Te christe sancte poscimus
ignosce tu criminibus ad cō=
fitendum surgimus mox aq̄
noctis rumpimus.

Mentes manusq̄ tollimus
pphetam sicut nouimus no=
bis gerēdū precipit paulusq̄
gestis censuit.

Vides malum qđ gessimus
occulta nostra pandimus, p=
ces gementes fundimus di=
mitte quod peccauimus.

Oratio pat. Veritatē.hyᵐ.
Nocte surgentes. ps.lii.

Dixit insipiēs in
corde suo: non
est deus.

Corrupti sunt
et abominabiles facti sunt in
iniquitatibus: non est qui fa
ciat bonum.

Deus de celo prospexit super
filios hoim vt videat si est i=
telligens aut requirens deū.

Oēs declinauerūt simul inuti
les facti sūt: nō est qui faciat
bonum nō est vsq̄ ad vnum.

Nōne sciāt oēs qui operant
iniquitatem: qui deuorāt ple
bem meam vt cibum panis.

Deum nō inuocauerūt illic
trepidauerūt timore vbi nō
erat timor.

Quoniā deus dissipauit ossa
eorū qui hoībus placēt cōfusi
sunt qm̄ deus spreuit eos.

Quis dabit ex syō salutare
israel cū auerterit dñs capti
uitatem plebis sue: exultabit
iacob ⁊ letabitur israel. Non
dicitur ad noc. iste p. sed Deus
in nomine. Psalmus. Sed

Exaudi deus orationem
meam et ne despexeris
deprecationem meam: intēde
michi et exaudi me.

Contristatus sum in exerci
tatione mea ⁊ cōturbat⁹ sum
a voce inimici et a tribulatio=
ne peccatoris.

Qm̄ declinauerūt in me iniq̄ta
tes et in ira molesti erāt michi
Cor meū conturbatū est in
me et formido mortis cecidit
super me.

Timor ⁊ tremor venerūt sup
me: ⁊ cōtexerūt me tenebre.

Et dixi quis dabit michi pēn
nas sicut columbe: et volabo
et requiescam.

Ecce elongaui fugiēs: ⁊ mā
si in solitudine.

Expectabā cū qui saluū me
fecit: a pusillanimitate spi=
ritus et tempestate.

Precipita dñe et diuide lin=
guas eorū: qm̄ vidi iniq̄tatez
et cōtradictionem in ciuitate
Die ac nocte circumdabit eā
super muros eius iniquitas: et

labor i medio eius ⁊ iniusticia
Et non defecit de plateis ei⁹
usura et dolus.
Q. m. si inimicus me⁹ maledi-
xisset michi: sustinuissē vtiq;.
Et si is q̄ oderat me sup me
magna locutus fuisset: absc̄o
dissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis
dux meus et notus meus.
Q. ui simul' mecū dulces ca-
piebas cibos: i domo dei am
bulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos: et
descendāt in infernū viuētes.
Q. m. nequitie i habitaculis
eorum: i medio eorum.
Ego autē ad dominum cla
maui: et dns saluauit me.
Vespere et mane ⁊ meridie
narrabo ⁊ annunciabo ⁊ ex-
audiet vocem meam.
Redimet i pace aiam meam
ab his qui approp̄inquāt mi-
chi: quoniā inter multos erāt
mecum.
Exaudiet deus ⁊ humiliabit
illos: qui est ante secula.
Non est illis cōmutatio
et nō timuerūt deū: extendit
manū suam in retribuendo.
Q. ōtaminauerūt testamētū
ei⁹: diuisi sūt ab ira vultus ei⁹
et approp̄inquauit cor illius.
Mollitisūt sermones ei⁹ sup
oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta sup dm curā tuā: et
ipse te enutriet: et non dabit
in eternū fluctuationē iusto
Tu vero deus deduces eos
in puteum interitus.
Viri sanguinū ⁊ dololi nō
dimidiabunt dies suos: ego
autē sperabo in te domine.
Gloria. Auertet dns captiui
tatē plebis sue.
Miserere mei de⁹ q̄m cō
culcauit me homo: to-
ta die impugnās tribulauit me
Conculcauerūt me inimici
mei tota die: quoniam multi
bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo
ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones
meos in deo speraui: non ti-
mebo quid faciat michi caro
Tota die verba mea execra
bantur aduersum me oēs co
gitationes eorū in malum.
Inhabitabūt ⁊ absc̄ōdēt ipi
calcaneū meū observabunt.
Sicut sustinuerūt aiam meā
p nichilo salnos facies illos
in ira populos confringes.
Deus vitā meā annuncia-
ui tibi: posuisti lachrymas me
as in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua
tunc conuertent inimici mei
retrorsum.
In quacūq; die invocauero
te ecce cognoui quoniā deus
meus es.

In deo laudabo verbuz: in dño laudabo sermonē in deo speraui non timebo quid faciat michi homo.

In me sunt deus vota tua que reddam laudatiões tibi

Quñ eripuisti aiam meā de moꝛte ⁊ pedes meos de lapsu vt placeam coꝛam deo in lumine viuentium. ps lvi.

Miserere mei deus miserere mei: quoniaz in te confidit anima mea.

Et in vmbza alaꝝ tuaꝝ sperabo: donec tranſeat iniquitas.

Clamabo ad deū altissimū deum qui benefecit michi.

Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opproꝛbꝛium conculcantes me.

Misit deus misericoꝛdiā suā et veritatem suam: ⁊ eripuit aiam meā de medio catulozū leonū doꝛmiui conturbatus

Filii hominū dētes eoꝛum arma et sagitte: lingua coꝛū gladius acutus.

Exaltare ſuper celos deus; et in omnē terrā gloꝛia tua.

Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ incuruauerūt animā meam.

Foderūt ante faciē meam foueā: et ciderūt in eam.

Paratum coꝛ meū deus paratū coꝛ meū: cātabo ⁊ psalmum dicam domino.

Exurge gloꝛia mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo

Confiteboꝛ tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quñ magnificata ē vsq ad celos misericoꝛdia tua: ⁊ vsq ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper celos deꝰ et ſuper omnē terrā gloꝛia tua.

Gloꝛia pri. In Quoniā in te cōfidit anima mea. ps lvii.

Si vere vtiq iusticiam loquimini recte iudicate filii hominum.

Etenim in coꝛde iniquitates operamini i terra: iusticias eni manus vestre cōcinnant.

Alienati sunt peccatoꝛes a vulua: erraueruntab vtero locuti sunt falsa.

Furoꝛ illis secōm similitudinē serpentis sicut aspidis surde ⁊ obturātis aures suas

Que non exaudiet vocē incantantium: ⁊ venefici incātantis sapienter.

Deus conteret dentes eoꝛū in oꝛe ipsoꝛum: maxillas leonū confringet dominus.

Ad nichilū deuenient tanq̄ aqua decurrens: intēdit arcū suum donec infirmentur.

Sicut cera q̄ fluit auferētur: supercecidit ignis ⁊ non

vſderunt ſolem.

Priuſq; intelligerent ſpine veſtre ramnū ſicut viuentes: ſic in ira abſorbet eos.

Letabitur iuſtus cū viderit vindictam: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris

Et dicet homo ſi vtiq; ē fructus iuſto: vtiq; eſt deus iudicans eos in terra. Pe ibūt.

Eripe me de īmicis meis deus meus: et ab inſurgentibus in me libera me

Eripe me de operātib⁹ iniquitatem et de viris ſanguinum ſalua me.

Quia ecce ceperūt aiam meā ſtruerunt in me fortes.

Neq; iiquitas mea neq; peccatū meum dñe: ſine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge i occurſuz meū ⁊ vide: et tu domine de⁹ virtut deus iſrael.

Intende ad viſitādas oēs gentes: nō miſereāris oibus qui operantur iniquitatem

Conuertētur ad veſpe: et famē patiētur vt canes circuibunt ciuitatem.

Ecce loquntur i ore ſuo ⁊ dius in labiis eoz i g quis audiuit.

Et tu domine deridebis et ad nichilum deduces o nes gentes.

Fortitudiy

cuſtodiam quia de⁹ ſuſcept meus es deus meus: miſericordia eius preueniet me.

Deus oſtendit michi ſuper inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiſcantur populi mei.

Diſperge illos in vtute tua et depone eos protector meus domine.

Delictum oris eorū ſermonem labiorū ipoz ſoz et cōm prehendant in ſuperbia ſua.

Et de ..one ⁊ mendacio ..antur in conſu...

I.. ..mationis ⁊ nō ..ur ſcient quia deus d.. num ..rob ⁊ finiū terre.

C.. ..ad veſp..ē et f..

ſ ſ ſ ſertus es nobis
ſ ſ monisti terrã ſ cõturba
ſti eam: ſana cõtritiones ei⁹
quia cõmota eſt.
Oſtendiſti populo tuo dura
poſuiſti nos vino cõpũctionis
Dediſti metuentibus te ſi=
gnificationem: vt fugiant a
facie arcus
Ut liberẽtur dilecti tui: ſal
um fac dextera tua et exau
di me
Deus locutus eſt in ſancto
ſuo letabor: et partibor ſichi
mam et conuallem taberna
culorum metibor.
Meus eſt galaad ſ meus eſt
manaſſes: effraim fortitudo
capitis mei
Iuda

nem meã: intende oboni mee
Ex finib⁹ terre ad te clama
ui dum anxiaretur cor meũ:
in petra exaltaſti me
Deduxiſti me quia fact⁹ es
ſpes mea turris fortitudinis
a facie inimici.
Inhabitabo in tabernacu=
lo tuo in ſecula: protegar in ve=
lamento alarum tuarum
Quoniã tu deus me⁹ exaudiſti
orationem meam: dediſti he
reditatem timentibus nomẽ
tuum
Dies ſup dies regis adiici=
es: annos eius vſq; in diem
generationis ſ generationis
Permanet in eternum in cõ
ſpectu dei miam et veritatez
eius quis requiret
Sic pſalmuz dicam nomini
tuo in ſeculũ ſeculi: vt reddã
vota mea de die in diem.

Feria. Da nobis dñe au=
xiliũ de tribulatione. Ps. lxi.
Nonne deo ſubiecta erit
anima mea: ab ipo eni
ſalutare meum
Nã et ipe deus me⁹ ſ ſaluta=
ris meus: ſuſceptor meus et
non mouebor amplius
Quouſq; irruitis in hoiem
interficitis vniuerſi vos tãq;
parieti inclinato et macerie
impulſe
Verumtamen conſilium meum co=
gitauerũt: decurrerũt i

sti oze suo bñdicebãt: ⁊ coz-
de suo maledicebant

Uerũtamẽ deo subiecta esto
anima mea: quoniam ab ipo
patientia mea

Quia ipse deus meus ⁊ sal
uatoz meus: adiutoz meꝰ nõ
emigrabo

In deo salutare meum ⁊ glo
ria mea: deus auxilii mei et
spes mea in deo est

Sperate in eo omnis congre
gatio populi: effundite coz ã
illo coz da vestra: deus adiu
toz noster in eternum.

Uerũtamẽ vani filii homi
num mẽdaces filii hominũ
in stateris: vt decipiant ipsi
de vanitate in idipsum

Nolite sperare in iniquita-
te et rapinas nolite concupi
scere: diuitie si affluant noli
te coz apponere

Semel locutus est deus duo
hec audiui qz potestas dei est
et tibi dñe mia: qz tu reddes
vnicuiqz iuxta opa sua. Non
dicaꝫ ad noc. sequẽs ps. lxii.
Deus deus meus: ad. ps. lxiii.

Exaudi deus oõnem me
am cũ deprecoz: a timo-
re inimici eripe aiam meam.

Protexisti me a cõuẽtu ma
lignantiũ a multitudine ope
rantiũ iniquitatem.

Quia exacuerũt vt gladiũ
linguas suas: [illegible]erunt ar
cum rẽ amarã: vt sagittent i
occultis imaculatum

Subito sagittabũt eum ⁊ nõ
timebũt: firmauerũt sibi ser
monem nequam

Narrauerũt vt absconde-
rent laqueos: dixerunt qs vi
debit eos

Scrutati sunt iniqtates: dese
cerũt scrutãtes scrutinio

Accedet homo ad coz altũ:
et exaltabitur deus.

Sagitte parulorꝫ facte sũt
plage eoꝝũ: ⁊ infirmate sunt
contra eos lingue eoꝝum.

Qõturbati sunt oẽs qui vi
debant eos: ⁊ timuit omis hõ.

Et annũciauerũt opa dei
et facta eius intellexerunt

Letabit iust9 i dño ⁊ spera
bit in eo ⁊ laudabunt oẽs re
cti coz de. I timoze inimici
eripe dñe aiam meã. Non dẽ
ad noctur. [illegible] ps. lxiiii

Te decet hymn9 de9 in
syon: ⁊ tibi reddet votum in
hierusalem

Exaudi de9 oõnẽ meã: ad
te omis caro veniet

Uerba iniquoꝝ prevaluerũt
sup nos: ⁊ impietatibus nr̃is
tu propiciaberis.

Beatus quẽ elegisti ⁊ assũp
sisti inhabitabit i atriis tuis

Replebimur in bonis dom9
tue: sãctum est templum tuũ
mirabile in equitate.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.

Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius

Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram et inebriasti eam multiplicasti locupletare eam.

Flumen dei repletum est aquis parasti cibum illorum quoniam ita est preparatio eius.

Rivos eius inebrians multiplica genimina eius: in stillicidiis eius letabitur germinans

Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur.

Indu[illegible] sunt arietes ovium et valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus. Iubilate deo omnis terra: psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

Dicite deo quam terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentie-

tur tibi inimici tui.

Omis terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite et videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in eternum oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite vocem laudis eius.

Qui posuit animam meam ad vitam et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea quam distinxerunt labia mea

Locutum est os meum in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum offeram tibi [illegible] cum hircis.

Venite audite et narrabo omnes qui timetis deū: quāta fecit anime mee.

Ad ipsum ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub lingua mea.

Iniquitatē si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus

Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.

Benedictus deus qui nō amouit deprecationem meam et miam suam a me. Non dz ad noct. ille ps. Levi. Deus misereatur nostri. ⁊c. ps. Lxvii.

Exurgat deus ⁊ dissipētur inimici ei⁹: ⁊ fugiāt qui oderūt eum a facie eius.

Sicut deficit fum⁹ deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt peccatores a facie dei.

Et iusti epulent ⁊ exultēt in conspectu dei: et delectentur in leticia

Cantate deo psalmum dicite nomini ei⁹: iter facite ei qui ascendit sup occasum dominus nomen illi.

Exultate i cōspectu ei⁹ turbabunt a facie ei⁹ patris orphanorū: ⁊ iudicis viduarū.

Deus in loco scō suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo

Qui educit vinctos i fortitudine: similiter eos qui exasperant q̄ habitāt in sepulchris.

Deus cū egrederis in conspectu populi tui: cum pertransires in deserto.

Terra mota est etenim celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel.

Pluuiam voluntariā segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti i dulcedine tua pauperi deus.

Dns dabit verbū euāgelizantibus virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei dom⁹ diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargentate et posteriora dorsi ei⁹ in pallore auri.

Dū discernit celestis reges super eā niue dealbabunt in selmō: mons dei mōs pinguis

Mons coagulatus mōs pinguis vt quid suspicamini mōtes coagulatos.

Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dns habitabit in finem.

Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dns in eis in synai in sancto.

Ascendisti in altum cepisti captiuitatem accepisti dona in hominibus.

Etenī non credentes inha-

bitare dominum deum.

Benedictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum

Deus nr̄ deus saluos faciēdi: et dñi dñi exitus mortis.

Verūtamē deus cōfringet capita inimicorū suorū: verticem capilli perambulātiū in delictis suis.

Dixit dominus ex basan cōuertam: conuertā in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos deus: ingressū dei mei regis mei qui est in sancto.

Preuenerūt principes coniūcti psallētibus: in medio iuuencularū tympanistriarum

In ecclesiis benedicite deo: domino de fontibus israel.

Ibi bēiamin adolescentulus in mētis excessu.

Principes iuda duces eorū: principes zabulon et principes neptalim.

Manda deus virtuti tue: cōfirma hoc deus quod operatus es in nobis.

A templo tuo i hierlm: tibi offerent reges munera

Increpa feras arūdinis cōgregatio taurorū i vaccis populoꝝ: vt excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gētes q̄ bella volūt venīēt legati ex egipto: ethiopia pueniet manus eius deo.

Regna terre cātate deo: psallite domino.

Psallite deo qui ascēdit super celum celi: ad orientem.

Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriā deo sup israel magnificentia eius et virtus eius i nubibus.

Mirabilis deus in sanctis suis: deꝰ israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinē plebi sue benedictus deus.

Gloria patri. In. In ecclesiis bñdicite dño. Deus vitaꝝ meā annūciauī tibi. Posuisti lachrymas meas i cōspectu tuo. Ante lauō p adnētū. Emitte alt⁹. Fiat mia tua. In lauō ā. Amplius laua me deus: ab iniusticia mea. Miserere. Te decet hymnus deus in syon. Ipsum. In. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. Deus deus meus.

Exultauit (1. Regū. ii. c.) cor meum in domino: ⁊ exaltatuꝝ est cornu meum in deo meo.

Dilatatū est os meum sup inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.

Non est sanctus vt est dñs

neq; eni est alius extra te: et non est fortis sicut de⁹ noster

Volite mltiplicare loq; sublimia gloriantes.

Recedant vetera de ore vro q; deus scienciarū dns est: et ipsi pparantur cogitationes

Arcus fortiū superatus est et infirmi accincti sunt robore

Repleti prius pro panibus se locauerūt: et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata est.

Dns mortificat ⁊ vivificat: deducit ad inferos ⁊ reducit.

Dns pauperē facit et ditat humiliat et sublevat.

Suscitans de pulvere egenū et de stercore erigēs pauperē

Ut sedeat cum principibus: et solium glorie teneat.

Domini eni sunt cardines terre: et posuit sup eos orbē.

Pedes sanctorū suorū servabit: et impii in tenebris cōticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dns formidabunt aduersarii eius: ⁊ super ipsos in celis tonabit.

Dns iudicabit fines terre et dabit imperiū regi suo et sublimabit cornu christi sui.

Gloria. Dns iudicabit fines terre. ℟. Celi celor laudate deū. ps. Laudate dō. ℣. per aduentū Ecce dies. hyᵖ. Vox clara. ℟. Vox clamātis ℣. Vigilate ⁊ orate ℟ Dne ne in ira. vsq; ad ℣. quando de. tūt. sec. agitur dicitur ad laudes sequens hymnus.

Vox ⁊ tenebre ⁊ nubila confusa mundi ⁊ turbida lux intrat albescit polꝰ christus venit discedite.

Caligo terre scinditur percussa solis spiculo rebusq; iā color redit vultu nitentis sydoris.

Te christe solum nouimus te mente pura ⁊ simplici flēdo canendo quesumus intē de nostris sensibus.

Sūt multa fuscis illita que luce purgētur tua tu lux eoy sydoris vultu sereno illuia.

Deo pri. ℟. In matutinis. ℣. Vigilate. ℟. Per ellatem hyᵖ. Ecce iam ℟. In matutinis. ℣. Salutē ex inimicis nostris ⁊ de manu oim qui nos oderunt libera nos dne. ps.

Benedictus. Pecces vt ℣. Dō vt ueret. ℣. Fe. v. admat. per aduētū. Inuit. Regē venturū dnm. hyᵖ Verbū supnū ℟ Dne ne i ira. vsq; ad ℣. qñ de v. sec. agit dr ad mat. sequēs Inuit. Adorem⁹ dnm. Qm ipe fecit nos. ℣. Venite. Ps. hyᵖ. Dne ne i ira. hyᵖ.

Nox atra rerū cōtegit
terre colores oīm nos
confitentes poscimus te iu-
ste iudex cordium
Ut auferas piacula sordes-
que mentis abluas doneſq; xpe
gratiā vt arceant crimina
Ues ecce torpet ipia quā cul
pa mordet noxia obscura ge
stit tollere et te redemptor
quercre.
Expelle tu caliginē intrin-
secus hmaxime vt in beato
gaudeat se collocari lumine.
Deo pr̄ ptissi. Per eiatē. p?
Nocte surgētes. Hymnus.

Saluū me fecit.
Sicut deus qñ ītra
uerūt aque: vsq;
ad aiam meam
Infixus sum in limo pfun
di: & non est substantia
Veni in altitudinē maris:
et tempestas demersit me
Laboraui clamās rauce fa
cte sunt fauces mee: defecerūt
oculi mei dum spero in deum
meum
Multiplicati sunt super ca-
pillos capitis mei: q̄ oderunt
me gratis
Confortati sūt q̄ persecuti
sunt me inimici mei iniuste:
q̄ nō rapui tunc exoluebam
Deus tu scis insipientiam
meam et delicta mea a te nō
sunt abscondita.

Non erubescāt in me q̄ exspe
ctant te dñe: dñe virtutum
Non confundant super me:
qui querūt te deus israel.
Quoniam propter te sustinui op
probrium: operuit confusio
faciem meam
Extraneus factus sum fra-
tribus meis & peregrinus filiis
matris mee
Quoniam zelus domus tue comē-
dit me: & opprobria exprobrā
tiū tibi ceciderūt super me.
Et operui in ieiunio animā
meam: & factum est in oppro
brium michi.
Et posui vestimentum meū
cilicium: & factus sum illis in
parabolam
Aduersum me loquebātur q̄
sedebāt in porta: & in me psal
lebant qui bibebant vinum
Ego vero orationē meā ad
te dñe: tēpus beneplaciti deus
In multitudine mie tue ex-
audi me in veritate salutis tue
Eripe me de luto vt nō infi
gar liberā me ab his q̄ oderūt
me et de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas
aque neq; absorbeat me pro-
fundum neq; vrgeat super me
puteus os suum.
Exaudi me dñe quoniam be
nigna est misericordia tua: &
secundum multitudinem mi
serationum tuarum respice

Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me

Intende aie mee et libera eã: propter inimicos meos eripe me

Tu scis improperium meũ et confusionem meam et reuerentiam meam

In cõspectu tuo sũt omẽs q̃ tribulã me: improperiũ exspectauit cor meum et miseriam

Et sustinui qui simul cõtristaretur et nõ fuit: et qui cõsolaretur et non inueni

Et dederũt in escã meã fel et in siti mea potauerũt me aceto

Fiat mensa eorũ coram ipsis in laqueũ et in retributiones et in scandalum

Obscurent oculi eorũ ne videant: et dorsum eorum semper incurua

Effunde super eos iram tuã et furor ire tue comprehendat eos

Fiat habitatio eorũ deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet

Quoniã quẽ tu percussisti persecuti sunt: et super dolorẽ vulnerum meorum addiderunt

Appone iniquitatem super iniquitatẽ eorũ: et non intrẽt in iusticiam tuam

Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper et dolẽs: salus tua deus suscepit me

Laudabo nomẽ dei cũ cãtico et magnificabo eũ in laude

Et placebit deo super vitulũ nouellum cornua producẽtẽ et vngulas

Videant pauperes et letentur: querite deũ et viuet anima vestra

Quoniã exaudiuit pauperes dñs et vinctos suos nõ despexit.

Laudẽt illum celi et terra: mare et omnia reptilia in eis

Quoniã deus saluã faciet syon: et edificabũtur ciuitates iude

Et inhabitabũt ibi et hereditate acquirent eam

Et semẽ seruorum eius possidebit eam: et qui diligunt nomẽ eius inhabitabũt in ea. Ps. lxix.

Deus in adiutoriũ meũ intende: dñe ad adiuuandum me festina.

Confundãtur et reuereãtur qui querũt aiam meam

Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt michi mala

Auertant statim erubescẽtes qui dicunt michi euge euge.

Exultent et letent in te oẽs qui querũt te et dicant semper magnificetur dñs qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus et pauper

sum deus adiuua me

Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Glia patri. ℣. Dñe deus in adiutoriū meū ītende: ℟. Ixx.

In te dñe speraui nō cōfundar ineternū: in iustitia tua libera me ⁊ eripe me

Inclina ad me aurē tuā: et salua me

Esto michi in deum protectorem ⁊ in locum munitum vt saluum me facias.

Quia firmamētum meū et refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu cōtra legem agētis ⁊ iniqui

Quia tu es patientia mea domine: dñe spes mea a iuuentute mea

In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es protector meus

In te cantatio mea semper tanq̄ prodigium factus sum multis ⁊ tu adiutor fortis

Repleatur os meū laude vt cantē gloriā tuam tota die magnitudinem tuam.

Ne proicias me in tēpore senectutis: cū defecerit virt⁹ mea ne derelinquas me

Quia dixerunt inimici mei michi ⁊ q̄ custodiebāt animā meā cōsilio fecerūt in vnum

Dicētes deus dereliquit eū persequimini ⁊ comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice

Confundant ⁊ deficiant detrahentes anime mee: operiātur confusione ⁊ pudore qui querunt mala michi

Ego autē sp sperabo: ⁊ adiiciam sup omnē laudē tuam

Os meū annunciabit iustitiā tuā: tota die salutare tuum.

Quoniā non cognoui litteraturam introibo in potentias dñi: dñe memorabor iustitie tue solius

Deus docuisti me a iuuētute mea: ⁊ vsq̄ nunc pronunciabo mirabilia tua

Et vsq̄ in senectam ⁊ senium deus ne derelinquas me.

Donec annunciem brachiū tuum gnationi omni que vēture est

Potentiam tuam ⁊ iustitiā tuā deus vsq̄ in altissima q̄ fecisti magnalia: deus quis similis tibi

Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas et conuersus vinificasti me: et de abyssis terre iterū reduxisti me

Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus con

solatus es me

Quam et ego cõfitebor tibi i
vasis psalmi veritatẽ tuã deus
psallam tibi in cithara san-
ctus israel.

Exultabunt labia mea cũ
cantauero tibi: ⁊ anima mea
quam redemisti

Sed et lingua mea tota die
meditabitur iusticiam tuam
cum confusi et reuereti fue-
rint qui querũt mala michi.

Deus iudiciũ tuũ regi da: et
iusticiã tuam filio regis.

Iudicare plm tuũ i iusticia
et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant mõtes pacẽ ppu
lo: et colles iusticiam

Iudicabit pauperes ppli et
saluos faciet filios pauperũ
et humiliabit calũniatorem

Et permanebit cũ sole ⁊ an
te lunam: in generatiõe ⁊ ge-
nerationem

Descẽdet sicut pluuia i vel
lus: et sicut stillicidia stillan
tia super terram

Orietur in diebus eius iusti-
cia et abundantia pacis do-
nec auferatur luna

Et dñabitur a mari vsq; ad
mare et a flumie vsq; ad ter-
minos orbis terrarum

Coram illo procident ethiopes
et inimici ei⁹ terram lingent

Reges tharsis ⁊ insule mune
ra offerent: reges arabũ ⁊ sa
ba dona adducent

Et adorabunt eũ oẽs reges
omnes gentes seruient ei

Quia liberabit pauperem a po
tente ⁊ pauperem cui nõ erat
adiutor.

Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ ani
mas pauperũ saluas faciet

Ex vsuris ⁊ iniquitate redi
met aias eorũ: et honorabile
nomen eorum coram illo

Et viuet et dabit ei de auro
arabie: et adorabũt de ipo sẽ-
per tota die benedicent ei

Erit firmamẽtũ i terra i sũ
mis mõtiũ superextollet sup li
banũ fructꝰ ei⁹ ⁊ florebũt de
ciuitate sicut fenũ terre

Sit nomẽ ei⁹ bñdictũ i scla-
ula ante solẽ ꝑmanet nomẽ eius

Et benedicent in ipo oẽs
tribus terre: oẽs gentes ma-
gnificabunt eum

Bñdictus dñs deus israel: q̃
facit mirabilia solus

Et bñdictũ nomen maiesta
tis eius in eternũ: et replebit
maiestate ei⁹ omnis terra fi-
at fiat.

Ofia. Esto michi dñs in
deũ ꝓtectorem

Quã bonꝰ israel deus:
his q̃ recto sunt corde

Mei autẽ pene moti sũt pedes
pene effusi sunt gressus

Quia zelani super

pcessorum videns
[illegible] mozti eoz:
et [illegible] in plaga eoz
[illegible] boim non sunt: et
eis boibus nō flagellabūtur
deus tenuit eos supbia: op
ri cūr iniquitate ⁊ ipietate sua
sodit quasi ex adipe iniq
quitas eozum: trāsierunt in
affectum cordis.
ogitauerūt et locuti sunt
nequitiam: iniquitatem iex
celso locuti sunt.
osuerunt in celum os su
um: et lingua eozum transi
uit in terra
deo conuertetur populus
meus hic: et dies plenos inue
nientur in eis.
⁊ dixerunt quomodo scit
de? ⁊ si est scientia in excelso.
ce ipsi peccatores ⁊ et abū
dantes in seculo obtinuerūt
diuitias
⁊ dixi ergo frustra iustifi
cauī cor meū ⁊ lauī inter in
nocentes manus meas
⁊ fui flagellat⁹ tota die ⁊
castigatio mea in matutinis
⁊ dixebam narrabo sicut
generationem filioꝝ tuoꝝ
[illegible]
[illegible] vt cognoscerē
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

eis dixisti eos dū allenarēt
quomodo facti sunt in de
solationem subito defecerūt
perierūt propter iniquitatē suā
elunt sonū surgentiū: dñe
in ciuitate tua imaginē ipo
rum ad nichilū rediges
uia inflāmatum est cor
meū: ⁊ renes mei commutati
sunt: ⁊ ego ad nichilum redac
tus sum ⁊ nescini
t iumētū factus sum apud
te: et ego semper tecum
tenuisti manū dexterā meā
et in volūtate tua deduxisti
me et cū gloria suscepisti me.
uid enim michi est i celo
⁊ te ꝺ volui super terrā
[illegible] ⁊ cor meū
deus cordis mei ⁊ pars mea
deus in eternum
qui elongāt se a te
peribunt: perdidisti oēs qui
fornicantur abste.
ichi autem adherere deo
bonū est: ponere in dño deo
spem meam
t annūciem omnes predi
cationes tuas in portis filie
syon
quid de? reppulisti ⁊
[illegible] est cor tuum
super oues pascue tue.
emor esto congregationis
tue: quā possedisti ab
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

habitasti in eo

Dextera manus tuas in superbia eorum in finē: quāta malignatus est inimic⁹ in sancto

Et gloriati sunt q̄ oderunt te: in medio solēnitatis tue

Posuerunt signa sua signa et non cognouerūt sicut i exitu super summum

Quasi in silua lignorū securibus exciderūt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam

Incēderūt igni sanctuariū tuum in terra: polluerūt tabernaculum nominis tui

Dixerūt i corde suo cognatio eorū simul: q̄escere faciamus oēs dies festos dei a terra

Signa nostra non vidimus iam nō est ppheta: et nos non cognoscet amplius

Usquequo de⁹ improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem.

Et quid auertis faciem tuā et dexterā tuā de medio sinu tuo in finem.

Deus autem ex⁹ noster ante secula operatus est salutē in medio terre

Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis

Tu cōfregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethiopum,

Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan

Tuus est dies et tua est nox: tu fabricat⁹ es auroram et solem.

Tu fecisti oēs terminos terre: estatē et ver tu plasmasti ea

Memor esto huius inimici improperauit dominus populus insipiens irritauit nomen tuum

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: et animas pauperum tuorum ne obliniscaris in finem

Respice in testamentū tuum quia repleti sunt q̄ obscurati sūt terre: domib⁹ iniquitatū

Ne auertat humilis factus confusus: pauper et inops laudabūt nomen tuum

Exurge de⁹ iudica causam tuam: memor esto improperiū tuorū eor⁹ que ab insipiente sunt tota die

Ne obliniscaris voces inimicorū tuorū: superbia eor⁹ qui te oderunt ascendit semper

lia. Liberasti virgam hereditatis tue.

Confitebimur tibi de⁹ confitebimur et invocabimus nomen tuum

Narrabim⁹ mirabilia tua cum accepero tempus ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra et oēs q̄ habitāt in ea: ego confirmaui columnas eius

Dixi iniquis nolite inique

fri

peccatorum videns

⁊ nō ē respect⁹ morti eor:
et firmamētū in plaga eorū
n labre hoim non sunt: et
cū hoibus nō flagellabūtur

deo tenuit eos superbia: op
ti sūt iniquitate ⁊ impietate sua

xodiit quasi ex adipe iniq
uitas eorum: trānsierunt in
affectum cordis.

ogitauerūt et locuti sunt
nequitiam: iniquitatem in ex
celso locuti sunt.

posuerunt in celum os su
um: et lingua eorum transi
uit in terra

deo conuertetur populus
meus hic: et dies pleni inue
nientur in eis.

t dixerunt quomodo scit
de⁹: ⁊ si est scīa in excelso.

ece ipsi peccatores et abū
dantes in seculo obtinuerūt
diuitias

t dixi ergo sine causa iusti
ficaui cor meū: ⁊ laui iter in
nocentes manus meas

t fui flagellat⁹ tota die: ⁊
castigatio mea in matutinis

i dicebam narrabo sic: ec
ce nationem filiorū tuorum
reprobaui

existimabā vt cognoscerē:
hoc labor est ante me

donec intrē in sāctuariū dei
intelligā i nouissimis eor
rūm vt dolos posuisti

eis deiecisti eos dū allenarēt

quomodo facti sunt in de
solationem subito defecerūt
perierūt propter iniquitatē suā

elut somnū surgentiū: dñe
in ciuitate tua imaginē ipo
rum ad nichilū rediges

uia inflāmatum est cor
meū: ⁊ renes mei commutati
sunt: ⁊ ego ad nichilum redac
tus sum ⁊ nesciui

t iumētū factus sum apud
te: et ego semper tecum

tenuisti manū dexterā meā
et in voluntate tua deduxisti
me et cū gloria suscepisti me.

uid enim michi est i celo
et a te quid volui super terrā

eficit caro . mea cor meū
deus cordis mei ⁊ pars mea
deus ineternum

uia ece q̄ elongāt se a te
peribunt: ⁊ perdidisti oēs qui
fornicantur abs te.

ichi autem adherere deo
bonū est: ponere in dño deo
spem meam

t annūciem omnes predi
cationes tuas in portis filie

syon

T quid de⁹ repulisti i
finem: iratus est furor tuus
super oues pascue tue.

emor esto congregatiōis
tue: quā possedisti ab initio

edemisti virgam hereditā
tis tue: mons syon in quo

habitasti in eo

eua manus tuas in superbias eorum in finē: quāta malignatus est inimic⁹ in sancto

t gloriati sunt q̄ oderunt te: in medio solēnitatis tue

posuerunt signa sua signa et non cognouerūt sicut i exitu super summum

uasi in silua lignorū securibus exciderūt januas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam

nēdederūt igni sanctuariū tuum in terra: polluerūt tabernaculum nominis tui

ixerūt i corde suo cognatio eorū simul: quiescere faciamus oēs dies festos dei a terra

signa nostra non vidimus iam nō est ppheta: t nos non cognoscet amplius

sequo de⁹ improperabit inimicus: irrita. aduersarius nomen tuum in finem.

t quid auertis faciem t et dexterā tuā: de medio sinu tuo in finem.

eus autem rex noster āte secula: operatus est salutē in medio terre

u cōfirmasti in fortitudine tua mare: tribulasti capita draconum in aquis

u cōfregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethyopum,

t dirupisti fontes t torrētes: tu siccasti fluuios athan

u⁹ est dies t tua ē nox: tu fabricat⁹ es auroꝛā t solem.

u fecisti oēs terminos terre: estatē t ver tu plasmasti

emor esto huius: inimicus improperauit dñe. t populus insipiens irritauit nomē tuum

t tradas bestijs aias cōfitentes tibi: t aias pauperū tuorum ne obliuiscaris in finē:

espice in testamētū tuum quia repleti sunt q̄ obscurati sūt terre: domib⁹ iniquitatū

e auertat humilis factus confusus: pauper t inops laudabūt nomen tuum

surge de⁹ iudica causam tuam: memor esto improperiū tuorū eoꝛ que ab insipiēte sunt tota die

e obliuiscaris voces inimicoꝛū tuoꝛ: superbia eoꝛ qui te oderunt ascendit semper

lia. Liberasti virgam hereditatis tue.

Onfitebimur tibi de⁹ cōfitebimur: t inuocabimus nomen tuum

arrabim⁹ mirabilia tua cum accepero tēpus ego iustitias iudicabo.

iquefacta est terra t oēs q̄ habitāt in ea: ego confirmaui columnas eius

ixi iniquis nolite iniquefit.

agere:et delinquẽtibus no-
lite exaltare cornu.
Nolite ertollere in altũ cor-
nu vestrum:nolite loqui ad-
uersus deum iniquitatẽ.
Q[illegible] ne[illegible] oriente n[illegible]
occidẽte neq; a desertis mõ-
tibus:quñ deus iudex est.
Hũc humiliat ⁊ hũc exaltat
quia calix in manu dñi vini
meri plenus mixto.
Et inclinauit ex hoc i hoc ve-
rũtamen fex eius nõ est exina-
nita:bibẽt oẽs pctõres terre.
Ego aut̃ annunciabo in se-
culum:cantabo deo iacob.
Et omnia cornua peccatorum
[illegible]ungam ⁊ exaltabuntur
cornua iusti. ps.lxxv

NOtus in iudea deus in
Israꝫ magnũ nomẽ eius.
Et factus est in pace locus
eius:et habitatio eius in syon.
Ibi cõfregit potẽtias arcũ
scutum gladium ⁊ bellum.
Illuminans tu mirabiliter
a montibus eternis:turbati
sunt omnes insipiẽtes corde.
Dormierunt somnũ suum:
et nichil inuenerunt omnes viri
diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua deus
iacob dormitauerũt qui ascẽ-
derunt equos.
Tu terribilis es ⁊ quis resi-
stet tibi:extunc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudi-
cium:terra tremuit ⁊ quieuit
Cum exurgeret in iudicio
deus vt saluos faceret omnes
mansuetos terre.
Quia cogitatio hominis confitebitur
tibi:et reliquie cogitationis
diem festum agent tibi.
Vouete et reddite dño deo
vestro:omnes qui in circuitu
eius affertis munera.
Terribili ⁊ ei qui aufert spi-
ritum principũ:terribili apud
reges terre.
Gloria pri. In israel ma-
gnũ nomen eius. ps.lxxvi.
Voce mea ad dñm clama-
ui:voce mea ad dñm
et intendit michi.
In die tribulationis mee deum
exquisiui manibus meis nocte
contra eum ⁊ non sum deceptus
Renuit consolari aia mea:me
[illegible]mor dei ⁊ delectatus sum:
[illegible]citatus sum et defecit
[illegible]tus meus.
[illegible]nticipauerũt vigilias ocu
[illegible]ei:turbatus sum et non
[illegible]n locutus.
Cogitaui dies antiquos:et
annos eternos i mẽte habui.
Et meditatus sum nocte cum
corde meo et exercitabar et
scopebam spiritum meum.
Numqd in eternũ proiciet dñs:
aut non apponet vt complacitio
sit adhuc.
Aut in finem miaz suã ab-

ſcidet a ghatione i ghationē.
Aut obliniſcetur miſereri deus: aut cōtinebit in ira ſua miſericordias ſuas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi.
Memor fui operū dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
Et meditabor in oībus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in ſcō via tua: quis deus magnus ſicut deus nr: tu es de⁹ qui facis mirabilia.
Notā feciſti in populis virtutem tuam redemiſti in brachio tuo populum tuū: fl iacob et ioſeph.
Viderunt te aque d derunt te aque ⁊ tim et turbate ſunt aby
Multitudo ſonitu vocem dederunt n
Etenī ſagitte tue voz tonitrui tui
Illuxerūt che tue orbi terre: ſ contremuit ter
In mari v tue in aqu gia tua no
Deduxiſti lum tuum: t et aaron.

Attēdite p
Alegē

rē veſtrā in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meū: loquar ꝓpoſitiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouim⁹ ea: et patres noſtr narrauerunt nobis.
Non ſunt occultata a fi eorum: in generatiōe a
Narrātes laudes dñ tutes eius: et mirab que fecit.
Et ſuſcit iacob: et
Quāta nota fac cognoſce

...rabilia in terra egypti: in
...campo thaneos
...nterrupit mare et perdu-
...xit eos: et statuit aquas qua-
...si in utre.
...t deduxit eos in nube diei:
...et tota nocte in illumi[n]atione
...ignis.
...sterrupit petram in here-
...adaquauit eos velut in
...multa
...uam de petra
...luia aquas.
...adhuc pec-
...erit tauerũt
...noso.
...eũ in eo-

...anem angelorum mãdu-
...cauit homo: cibaria misit eis
in abundantia.
...rãstulit austrũ de celo: et
induxit in virtute sua africũ.
...t pluit super eos sicut pul
verem carnes: et sicut arenã
maris volatile pennata.
...t ceciderunt in medio ca-
strorũ eorum circa taberna-
cula eorum.
...t mãducauerũt et satura-
ti sunt nimis: et desyderium
eorũ attulit eis: nõ sunt frau
dati a desyderio suo.
...dhuc esce eorum erant in
ore ipsorum: et ira dei ascen-
dit super eos.
...occidit pingues eorũ: et
...os israel impediuit.
...mnibus his peccauerũt
...: nõ crediderũt i mi-
...ris eius.
...ecit i vanitate dies
...et anni eorum cũ fe-
...ne
...ideret eos querebãt
...ertebantur: ⁊ dilu
...bant ad eum
...ati sũt q[uo]d deus
...: ⁊ deus excel-
...eorum est.
...eũ in ore suo:
...da mentiti sunt ei
...eorũ non erat re-
...eo: nec fideles ha-
...mento eius.

Ipse autē est misericors et
ppicius fiet peccatis eoꝝ:
et non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret
iram suam: et non accendit
omnē iram suam.
Et recordat⁹ est qꝝ caro sūt:
spiritus vadēs et nō rediēs.
Quotiēs exacerbauerūt eū
in deserto: in iram concitaue
runt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt ⁊ tētauerūt
deum ⁊ sanctū israel exacer=
bauerunt.
Non sunt recordati manus
eius die qua redemit eos de
manu tribulantis.
Sicut posuit i egypto signa
sua: ⁊ prodigia sua in campo
thaneos.
Et conuertit in sanguinem
flumia eoꝝ: ⁊ imbres eo=
rum ne biberent.
Misit i eos cynomiam ⁊ co=
medit eos: ⁊ ranam ⁊ dispe
didit eos.
Et dedit erugini fructus eo=
rum: ⁊ labores eoꝝ locuste.
Et occidit in grandine vi=
neas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ
in pruina.
Et tradidit grādini iumē=
ta eoꝝ: ⁊ possessionē eoꝝ igni
Misit in eos irā indignatio
nis sue: indignationem ⁊ irā
et tribulationem immissiones
per angelos malos.

Viā fecit [illegible]
nō pepercit a [illegible]
iumēta eoꝝ i mor[illegible]
Et percussit omē primoge=
nitū in terra egypti: primi=
tias omnis labo[illegible]
tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues popu
lum suū: ⁊ ydurit eos tanq̄
gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe et non
timuerunt: ⁊ inimicos eoꝝ
operuit mare.
Et induxit eos in montem
sanctificatiōis sue: montem
quē acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eoꝝ gentes
et sorte diuisit eis terram: in
funiculo distributionis.
Et habitare fecit i taberna=
culis eoꝝ: tribus israel.
Et tētauerunt ⁊ exacerba=
uerūt deum excelsum: ⁊ testi=
monia eius non custodierūt
Et auerterunt se ⁊ non ser=
uauerūt pactum: quēadmo=
dum patres eoꝝ conuersi
sunt in arcum prauum
Iniram concitauerūt eū in
collibus suis: et in sculptili=
bus suis ad emulationem eum
prouocauerunt.
Audiuit deus et spreuit ⁊ ad
nichilū redegit valde israel.
Et repulit tabernaculū sy=
lo tabernaculum suū vbi ha
bitauit in hominibus.

mirabilia in terra egypti: in
campo thanc os
nterrupit mare et perdu-
xit eos: et statuit aquas qua-
si in utre.
t deduxit eos in nube dici-
et eos a noct in illumin tio-
ignis.
sterrupit petram in here-
adaquauit eos velut in
multa
nam de petra
fluia aquas.
adhuc pec-
erit auerũt
moso.
deũ in cor-

anem angelorum mãdu-
cauit homo: ciboria misit eis
in abundantia.
rãstulit austrũ de celo: et
induxit in virtute sua affricũ.
t pluit super eos sicut pul
verem carnes: et sicut arenã
maris volatilia pennata.
t ceciderunt in medio ca-
strorũ eorum circa taber na-
cula eorum.
t mãducauerũt et satura-
ti sunt nimis: et desyderium
eorũ attulit eis: nõ sunt frau
dati a desyderio suo.
dhuc esce eorum erant in
ore ipsorum: et ira dei ascen-
dit super eos.
ccidit pingues eorũ: et
os israel impediuit.
mnibus his peccauerũt
t: nõ crediderũt in mi-
bus eius.
ecett in vanitate dies
et anni eorum cũ fe-
ne
ideret eos querebãt
ertebantur: et diluc
bant ad eum
ati sũt qz deus
: et deus excel-
eorum est.
cũ in ore suo:
da mentiti sunt ei
corũ non erat re-
eo: nec fideles ha-
mento eius.

Ipse autē est misericors et ꝓpicius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omnē iram suam.

Et recordat⁹ est qꝝ caro sūt: spiritus vadēs et nō rediēs.

Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in ira concitauerunt eum in inaquoso.

Et cōuersi sunt ⁊ tētauerūt deum ⁊ sanctū israel exacerbauerunt.

Non sunt recordati manus eius die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit i egypto signa sua: ⁊ ꝓdigia sua in campo thaneos.

Et conuertit in sanguinem fluuia eorum: ⁊ imbres eorum ne biberent.

Misit i eos cynomiam ⁊ comedit eos: ⁊ ranam ⁊ disperdidit eos.

Et dedit erugini fructus eorum: ⁊ labores eorū locuste.

Et occidit in grandine vineas eorum: ⁊ moros eorum in pruina.

Et tradidit grādini iumēta eor: ⁊ possessionē eor igni

Misit in eos irā indignationis sue: indignationem ⁊ irā et tribulationem immissiones per angelos malos.

Viam fecit semite [illegible] ne suę et nō pepercit a m[illegible]te animarū: et iumēta eor i morte cōclusit.

Et percussit omē primogenitū in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham

Et abstulit sicut oues populum suū: ⁊ ꝓduxit eos tanq̄ gregem in deserto.

Et eduxit eos in spe et non timuerunt: ⁊ inimicos eorū operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiōis sue: montem quē acquisiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eor gentes et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.

Et habitare fecit i tabernaculis eorum: tribus israel.

Et tētauerunt ⁊ exacerbauerūt dēum excelsum: ⁊ testimonia eius non custodierūt

Et auerterunt se ⁊ non seruauerūt pactum: quēadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum

In ira concitauerūt eū in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum puocauerunt.

Audiuit de⁹ et spreuit ⁊ ad nichilū redegit valde israel.

Et repulit tabernaculū silo tabernaculum suū vbi habitauit in hominibus.

Fini.

Et tradi captiuitatez
virtutē eo pulchritudinē
eorum in manus inimici.

Et cōclusit in gladio ppm
suū & hereditatē suā sprevit.

Iuuenes eor comedet ignis
et virgines eorum non sunt
lamentate.

Sacerdotes eorum: in gladio
ceciderunt: et vidue eorū nō
plorabantur

Et excitatus est tanq̄ dor-
miens dñs: tanq̄ potens cra
pulatus a vino

Et percussit inimicos suos i
posteriora: opprobriū sempi
ternum dedit illis

Et repulit tabernaculū ioſ-
eph: et tribū effraī nō elegit

Sed elegit tribū iuda: mon
tem syon quem dilexit

Et edificauit sicut vnicor-
nis sanctificiū suū: in terra
quā fundauit in secula

Et elegit dauid seruū suū &
sustulit eū de gregib⁹ ouiū:
de post fetātes accepit eum.

Pascere iacob seruū suū: et
israel hereditatem suam

Et pauit eos i innocētia cor
dis sui: & in intellectibus ma
nuum suarū deduxit eos

Alia. ān. Tu es deus qui fa
cis mirabilia. Ps. lxxvii.

Deus venerūt gētes in
hereditatē tuā: pollue
rūt tēplū sanctū tuū posuerūt
hierusalē i pomorū custodiā

Posuerūt mortalia ser-
vorū tuorum escas volatili-
bus celi: carnes sanctorū tuo
rum bestiis terre

Effuderūt sanguinē eorum
tanq̄ aquā in circuitu hieru
salē: & nō erat q̄ sepeliret.

Facti sum⁹ opprobriū vici
nis nr̄is: subsānatio & illusio
his qui in circuitu nr̄o sunt.

Usquequo domine irasceris i
finē accendetur velut ignis
zelus tuus.

Effunde irā tuā in gentes q̄
te nō nouerūt: & in regna que
nomē tuū non inuocauerūt

Quia comederūt iacob: et
locū eius desolauerunt

Ne memineris iniquitatum
nostrarū antiquarū: cito ānti-
cipēt nos mie tue quia paup
res facti sumus nimis.

Adiuua nos de⁹ salutaris
nr̄: & ppter gloriā nois tui do
mine libera nos: & ppicius esto
pctis nr̄is ppter nomē tuum

Ne forte dicant in gētibus
vbi est de⁹ eor: & innotescat i
nationibus coram oculis no
stris

Ultio sanguinis seruorum
tuorū q̄ effusus est: introeat i cō
spectu tuo gemitus cōpeditor
Secundum magnitudinem
brachii tui, posside filios mor
talium.

Et redde vicinis nr̄is septuplū in sinu eorum: improperium ipsorum qđ exprobrauerunt tibi domine

Nos aut̄ populus tuus et oues pascue tue: cōfitebimur tibi in seculum.

In generatiōe ⁊ generationem annunciabimus laudez tuam.

Qui regis israel intēde qui deducis velut ouem ioseph.

Qui sedes sup cherubin manifestare coram effraim bēiamin et manasse

Excita potentiā tuā ⁊ veni vt salvos facias nos

Deꝰ virtutū cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erimꝰ

Dñe deus virtutū quousq̄ iraseris sup oronē serui tui

Cibabis nos pane lachrimarū: ⁊ potū dabis nobis in lachrymis in mensura

Posuisti nos in cōtradictionem vicinis nostris: ⁊ inimici nostri subsannauerunt nos.

Deus virtutū cōuerte nos: et ostende faciem tuam ⁊ salui erimus

Vineā de egipto trāstulisti eecisti gētes ⁊ plātasti eam.

Dux itineris fuisti in cōspectu eius: et plantasti radices. eius et impleuit terram

Operuit mōtes umbra eius: et arbusta eius cedros dei

Extendit palmites suos vsq̄ ad mare: et vsq̄ ad flumē propagines eius

Et quid destruxisti macetiam eiꝰ: ⁊ vindemiāt eā oēs qui pretergrediuntur viam.

Exterminauit eā aper de silua: et singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum conuertere respice de celo: et vide et visita vineam istam.

Et perfice eā quā plantauit dextera tua: ⁊ sup filiū hominis quē confirmasti tibi

Incēsa igni ⁊ suffossa: ab increpatiōe vultꝰ tui peribunt

Fiat manus tua sup virum dextere tue: ⁊ sup filiū hominis quē confirmasti tibi.

Et non discedimꝰ a te viuificabis nos: et nomen tuum invocabimus.

Domine deus virtutū conuerte nos: et ostēde faciē tuam et salui erimus

Glia patri. Propiciꝰ esto pctis nostris dñe. Gaudebunt labia mea dū cātauero tibi. Et anima mea quaz redemisti. Ante laud. y adnē tam. Emitte agnum. Em De petra. Fiat misericordia tua In laudib⁹ ān. Tibi soli peccaui domine miserere mei. ps. Miserere mei.

Domine refu= (ß.lxxxix.
gium factus es nobis: a
generatione in generationem.
Priusq; montes fierent aut
formaret terra & orbis: a se=
culo & vsq; in seculum tu es deus
Reuertas hominē in hu=
militatem: et dixisti conuer=
timini filii hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos tanq; dies hester
na que preteriit.
Et tustodia in nocte: que pro
nichilo habentur: eorum an=
ni erunt.
Mane sicut herba transeat
mane floreat & trāseat: vespe
re decidat induret & arescat.
Quia defecimus in ira tua:
et in furore tuo turbati sum⁹.
Posuisti iniquitates nostras
in cōspectu tuo: seculum no=
strū in illumiatiōe vultⁱ tui.
Quia omēs dies nostri dece=
cerūt: & in ira tua defecimus
Anni nri sicut aranea me=
ditabunt: dies annorū nrorū
in ipsis septuaginta anni.
Si autē in potentatib⁹ octo=
ginta anni: & amplius eorum
labor & dolor.
Quoniā supervenit māsue
tudo: et corripiemur
Quis novit potestatem ire
tue & pre timore tuo iram tuā
dinumerare.
Dexterā tuā sic notā fac: et
eruditos corde in sapientia.
Conuertere dñe vsququo: et
deprecabilis esto super ser=
nos tuos.
Replet⁹ sumus mane miseri=
cordia tua et exultauimus
et delectati sumus in omni=
bus diebus nostris.
Letati sumus p dies⁹ qui=
bus nos humiliasti: annis qui=
bus vidimus mala.
Respice in seruos tuos & in
opera tua: & dirige filios eorū
Et sit splendor domini dei
nostri sup nos: & opera mā=
nuū nostrarum dirige super
nos: & opus manuum nostra
rum dirige.

Gloria pri. Dñe refugiū
factus es nobis. In matu=
tinis dñe meditabor i te.
Deus deus meus.

Quitem⁹ dño gliose ei
magnificatus est: equū
et ascensorē proiecit i mare.
Fortitudo mea & laus mea
dominus: & factus est michi
in salutem.
Iste deus meus & glorificabo
eum deus patris mei et exal=
tabo eum.
Dominus quasi vir pugna
tor omipotens nomen eius:
currus pharaonis & exercitū
eius proiecit in mare.
Electi principes eius submer
si sunt in mari rubro abyssi

operuerunt eos: descenderũt in profundum quasi lapis.

Dextera tua dñe magnifica ta est in fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicũ: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.

Misisti iram tuã que deuorauit eos sicut stipulã et in spiritu furoris tui congregate sunt aque

Stetit vnda fluens: congregate sũt abyssi i medio mari

Dixit inimicus persequar et cõprehendam: diuidam spolia ⁊ implebitur anima mea.

Euaginabo gladiũ meum et interficiet eos manꝰ mea.

Flauit spiritus tuus ⁊ operuit eos mare submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus

Quis similis tui i fortibus dñe quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia.

Extẽdisti manum tuam: et deuorauit eos terra.

Dux fuisti i mia tua: populo quem redemisti.

Et portasti eũ in fortitudie tua: ad habitaculũ sctm̃ tuũ

Audierũt pples ⁊ irati sunt dolores obtinuerunt habitatores philistiim

Tunc turbati sũt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaã.

Irruat sup eos formidor pauor: in magnitudie brachii tui

Fiãt immobiles quasi lapis donec ptranseat pplus tuꝰ dñe donec ptrãseat populꝰ tuus iste quem possedisti.

Introduces eos ⁊ plãtabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es dñe.

Sanctuariũ tuũ dñe qđ firmauerũt manus tue: dñs regnabit ineternũ et vltra

Ingressus est ei eques pharao cũ curribus et equitibus eius in mare: ⁊ reduxit super eos dñs aquas maris.

Filii aũt israel ãbulauerũt per siccũ: in medio eius.

Gloria. ℣. In eternũ dñs regnabit et vltra. ℟. In sctis eius laudate deũ. ℣. Laud. cp. per aduẽtum. Ecce dies. hp̃ Vox clara. ℣ Vox clamãtis ℟ Dñe ne in ira. vsq; ad caput ieiunii. ℣ Deus oim vsq; ad aduentũ. cp. Vigilate ℟ Domine ne i ira vsq; ad xl. quãdo de v. feria agit dr; ad laud. sequẽs hp̃

Lux ecce surgit aurea pallẽs fatiscat cecitas que nosmet i preceps diu error traxit deuio.

Ver lux serenū conferat pa
ros q̄ nos ꝓsit sibi nichil lo=
quamur subdolū volumus
obscurum nichil.

Sic tota discurrat dies ne li
gua mendax nec manus ocu
li nec pecet lubrici nec noxa
corpus inquinet.

Spectator assit desup q̄ nos
dieb⁹ oibus actusq nr̄os ꝓ=
spicit a luce pma i vesperū.

Deo pr̄i. In matutinis.
Per eundē hy⁹. Ecce iam. ℟.
In matutinis. ℣ In tetitate
terue iam⁹ dñs liberabit nos
ab inimicis nr̄is. ps. Dñe,
℣ Feria. vi. Ad matu. p ad=
uentū. Iuuit Regē ventur.
Hy⁹. Verbū supnū. ℣ Dñe
ne i ira. vsq ad peritonē dñi
et a De⁹ oim vsq ad aduētū
Inpiet. Dñm qui fecit nos
Venite adorem⁹. ps. Venite.
℣ Dñe ne in ira. vsq ad. xl.
quādo dr vi. feria agitur ꝓ
ad matut. sequens. Hymn⁹.

O trinitas vnitas orbem potēter qui regis
attende laudū cantica que ex=
cubantes psallimus.

Iam lectulo consurgimus
noctis quieto tpe vt flagite=
mus vulnera a te medelā oim
Quo fraude quiēd demo=
num i noctibus deliquimus
abstergat illud celit⁹ tue po=
testas gloriē.

Ne corpus assit sordidū ne
corpor instet cordium nec cri
minis contagio tepescat ar=
dor spiritus.

Ob hoc redēptor ās nos re=
ple tuo lumie per qd dicx cir
culis nullis ruamur actibus
Ꝓtesta pr̄ pīl. Per eundē.
hy⁹ Nocte surgen. ps. Iexx.

Exultate deo adiu
tori nostro: iubi
late deo iacob.
Sumite psalmū
et date tympanū: psalterium
iocundum cū cythara.
Buccinate in neomenia tu=
ba: in insigni die solemnita=
tis vestre.
Quia ꝓceptū in israel est
et iudicium deo iacob.
Testimoniū i ioseph posuit
illud cum exiret de terra egy=
pti: linguam quam non no=
uerat audiuit.
Diuertit ab oneribus dorsū
eius: manus eius in cophino
seruierunt.
In tribulatiōe inocasti me
et liberaui te: exaudiui te in
abscōdito tēpestatis: ꝓbaui
te apud aquā cōtradictiōis.
Audi populus meus ⁊ con=
testaborte: israel si me audie=
ris nō erit in te deus recens:
nec adorabis deū alienum.
Ego enim sum dñs deus tuus
qui edu[illegible] de terra egypti:

dilata os tuū et iplebo illud.
Et nō audiuit populus meus vocem meam: et israel nō intendit michi.
Et dimisi eos scōm desideria cordis eorum: ibunt i adinuentionibus suis.
Si ꝓpul⁹ meus audisset me: israel si in viis meis ābulasset.
Pro nichilo forsitan inimicos eorum humiliassem: & sup tribulātes eos misissem manum meam.
Inimici dñi mētiti sunt ei: et erit tēpus eorum i secula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti & de petra melle saturauit eos. Psalmus. lxxxi.
Deus stetit in synagoga deor: in medio aūt deos diiudicat.
Usq̄quo iudicatis iniq̄tatē et facies peccatorū sumitis.
Iudicate egeno et pupillo: humilē & pauperē iustificate.
Eripite pauperē et egenum de manu peccatoꝝ liberate.
Nescierūt neq̄ intellexerūt in tenebris ambulāt: mouebunt oia fundamēta terre.
Ego dixi dii estis: & filii excelsi omnes.
Vos aūtē sicut homines moriemini: & sicut vnus de principibus cadetis.
Surge deus iudica trā q̄m tu hereditabis i oibus gētibus. Exultate deo adiutori nostro. ps. lxxxi.
Deus quis similis erit tibi: ne taceas neq̄ cōpescaris deus.
Quoniā ecce inimici tui sonuerunt & qui oderunt te extulerunt caput.
Sup populū tuū malignauerunt consiliū: cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Dixerūt venite & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen israel vltra
Q. m cogitauerūt vnanimiter simul aduersus te testamētum disposuerūt: tabernacula idumeorum et ismaelite.
Moab & agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.
Etenī assur venit cum illis facti sunt in adiutorium filiis loth.
Fac illis sicut madiā et sisare sicut iabin in torrente cison.
Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut oreb & zeb & zebee & salmana
Omēs principes eorū qui dixerunt hereditate possideamus sanctuarium dei.
Deus me⁹ pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis q̃ cõburit silvas et sicut flamma comburens montes

Ita persequeris illos in tẽpestate tua: et in ira tua turbabis eos

Imple facies illorum ignominia: et quarent nomen tuum domine

Erubescant & conturbentur in seculum seculi: & confũdãtur & pereant.

Et cognoscãt q̃ nomẽ tibi dñs: tu solus altissimus i omni terra.

Quã dilecta tabernacula tua dñe vtutũ: cõcupiscit & deficit aia mea in atria dñi

Cor meũ & caro mea: exultauerunt in deum viuum

Etenim passer inuenit sibi domum: & turtur nidum vbi reponat pullos suos.

Altaria tua dñe virtutum rex meus & deus meus

Beati q̃ habitant in domo tua dñe i seculum seculi laudabũt te

Beatus vir cui⁹ est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrymarum in loco quẽ posuit

Etenim benedictionẽ dabit legislator dabit de virtute i virtutẽ: videbitur deus deorum in syon

Domine deus virtutũ exaudi orationẽ meam auribus

percipe deus iacob

Protector noster aspice de⁹: et respice in faciẽ xpi tui

Quia melior est dies vna i atriis tuis: super milia.

Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatorum

Quia miam et virtutẽ diligit dñs gratiam & gloriã dabit dñs

Non priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocentia: domine virtutum beatus homo qui sperat in te

Gloria. Tu sol⁹ altissim⁹ sup oẽm terram.

Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatem iacob

Remisisti iniquitatẽ plebis tue: operuisti oia pcã eorum

Mitigasti omnem iram tuã auertisti ab ira indignationis tue.

Conuerte nos deus salutaris noster: & auerte iram tuã a nobis

Numquid in eternũ irasceris nobis: aut extẽdes irã tuã a generatione in generationem.

Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.

Ostende nobis dñe misericordiam tuã: et salutare tuũ da nobis.

Audiã quid loquatur i me dñs deus: quoniã loquet pacem

plebem suam

Et super sctōs suos: & in eos qui conuertūtur ad cor

Verūtamen ppe timentes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia & veritas obuiauerunt sibi iustitia & pax osculate sunt.

Veritas de terra orta est: & iustitia de celo prospexit.

Etenim dns dabit benignitatē & terra nostra dabit fructum suum

Iustitia ante eum ambulabit & ponet in via gressus suos.

Inclina dne aurem tuam & exaudi me: qm inops & pauper sum ego

Custodi animam meā quoniam sanctus sum: salū fac seruum tuum deus meus sperantem in te.

Miserere mei dne qm ad te clamaui tota die lętifica animam serui tui: qm ad te dne animā meam leuaui

Quoniam tu dne suauis et mitis: et multe misericordie omnibus invocantibus te.

Auribus percipe dne orationem meam et intende voci deprecationis mee

In die tribulationis mee clamaui ad te: qz exaudisti me

Non est similis tui in diis dne et non est secm opera tua

Omnes gentes quascunq fecisti venient: & adorabūt coram te dne: & glorificabūt nomen tuum.

Qm magnus es tu & faciēs mirabilia: tu es deus solus.

Deduc me dne in via tua et ingrediar in veritate tua: lętetur cor meum vt timeat nomen tuum.

Confitebor tibi dne deꝰ meꝰ in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum ineternū.

Quia mia tua magna est super me: & eruisti aiam meā ex inferno inferiori

Dei iniqui insurrexerunt super me & synagoga potentiū quesierunt animam meā et non proposuerunt te in cōspectu suo.

Et tu dne deus miserator & misericors: patiens et multe misericordie & verax

Respice in me & miserere mei da imperium puero tuo: et saluum fac filiū ancille tue

Fac mecū signū in bono vt videant q oderūt me & cōfundantur: qm tu dne adiuuisti me & consolatus es me

Gloria. Dirigat dns corda nostra in dilectione dei et patientia xpi

Benedictus es dne in mottibus iustitie tue: diligit dns portas syō sup oīa tabernacla iacob

icut ignis q̄ cōburit silvas: et sicut flamma comburens montes

ta persequeris illos in tē=pestate tua: et in ira tua tur=babis eos

mple facies illorum igno minia: et quærent nomen tu=um domine

rubescant: et conturbentur in seculum seculi: et confūdā tur: et pereant.

t cognoscāt q; nomē tibi dē⁹: tu solus altissimus i om ni terra.

Q Ām dilecta tabernacu la tua dñe vtutū: cōcupiscit: et deficit aia mea in atria dñi oi meū: et caro mea: exulta uerunt in deum viuum

teni passer inuenit sibi do mum: et turtur nidum vbi re ponat pullos suos.

ltaria tua dñe virtutum rex meus: et deus meus

ti q̄ habitant in domo tua dñe i secla seculoy laudabūt te

tūs vir cui⁹ est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachry marū in loco quē posuit.

teni benedictionē dabit le gislator: ibūt de virtute i vir tutē: videbitur deus deorum in syon

omine deus virtutū exau di oratione; meam auribus percipe deus iacob

rotector noster aspice de⁹: et respice in faciē xp̄i tui

; melior ē dies vna i atri is tuis: super milia.

legi abiectus esse in domo dei mei: magis q̄ habitare in tabernaculis peccatorum

; miam et veritatē diligit de⁹ gratiam: et gloriā dabit dñs on prīnabit bonis eos q̄ ambulant in innocentia: do mine virtutum beat⁹ homo qui sperat in te

sia. Tu sol⁹ altissim⁹ sup oēm terram.

Benedixisti dñe terram tuā: auertisti captiuita tem iacob

emisisti iniquitatē plebis tue: operuisti oia pcā eorum

itigasti omnem iram tuā auertisti ab ira indignatio=nis tue.

onuerte nos deus salutā ris noster: et auerte iram tuā a nobis

ūquid ieternū irascer⁹ no bis: aut extendes irā tuā a ge neratione in generationem.

eus tu conuersus vivifi=cabis nos: et plebs tua leta=bitur in te.

stende nobis dñe miam tuā: et salutare tuū da nobis.

udiā quid loquatur i me dñs deus qm loquet̄ pacem i

plebem suam

t super sctōs suos: ⁊ in eos qui conuertūtur ad cor

erūtamen ppe timētes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.

isericordia ⁊ veritas obuiauerunt sibi iustitia ⁊ pax osculate sunt.

eritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo prospexit.

tenim dñs dabit benignitatē ⁊ terra nostra dabit fructum suum

ustitia ante eum ambulabit ⁊ ponet in via gressus suos.

Nclina dñe aurem tuaz et exaudi me: qñ inops ⁊ pauper sum ego

ustodi animam meā quoniam sanctus sum: salnū fac seruum tuum deus meus sperantem in te.

iserere mei dñe qñ ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: qñ ad te dñe animā meam leuaui

uoniam tu dñe suauis et mitis: et multe mie oibus inuocantibus te.

uribus percipe dñe orationem meam intende voci deprecationis mee

n die tribulatiōis mee clamaui ad te: qz exaudisti me

ō est similis tui i diis dñe et non est sc̄dm opera tua

mnes gentes quascunq; fecisti venient: ⁊ adorabūt coram te domine: ⁊ glorificabūt nomen tuum.

m magnus es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deus solus.

educ me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomen tuum.

ōfitebor tibi dñe deꝰ meꝰ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuum ineternū.

uia mia tua magna ē super me: ⁊ eruisti aiam meā ex inferno inferioꝛi

eus iniqui insurrexerunt super me ⁊ synagoga potentiū quesierunt animam meā et non proposuerunt te in cōspectu suo.

t tu dñe deus miseratoꝛ ⁊ misericoꝛs: patiens et multe misericoꝛdie ⁊ verax

espice i me ⁊ miserere mei da imperium puero tuo: et saluum fac filiū ancille tue

ac mecū signū i bono vt videant q̄ oderūt me ⁊ cōfundantur: qñ tu dñe adiuuisti me ⁊ consolatus es me

loria. Confitebor domine terram tuā

Fundamēta eiꝰ i montibus sctis: diligit dñs portas syō super oia tabernacla iacob

Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei

Memor ero raab et babilonis scientium me

Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerũt illic

Numquid syon dicet homo et homo natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus

Dñs narrabit in scripturis populorum et principum horum qui fuerunt in ea

Sicut letantiũ omniũ: habitatio est in te ps. lxxxvii.

DOmine deus salutis mee in die clamaui et nocte coram te

Intret in cõspectu meo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam

Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit

Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt

Posuerũt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in umbra mortis

Super me confirmatus est furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti super me

Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi

Traditus sum et non egrediebar oculi mei languerunt pre inopia

Clamaui ad te domine: tota die expãdi ad te manus meas.

Numqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt et confitebuntur tibi

Numqd narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: et veritatem tuam in perditione.

Numqd cognoscẽtur in tenebris mirabilia tua: et iustitia tua in terra obliuionis.

Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te

Utquid domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me

Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus

In me transierũt ire tue: et terrores tui conturbauerũt me

Circundederũt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul.

Elongasti a me amicũ et proximũ: notos meos a miseria

nistros ꝓsbiteros et mona
chos ꝓmatiue ecclesie solus
modo sequētes ritū et cōsue=
tudinē de cuius hystoꝛii testi
monio sequit carmē. Lxvii
transactis ceibus annis atq;
ducentis Scocia cathalicam
cepit inire fidem. Roma vi=
ctoꝛe ꝑmo papa residēte. ꝓci
cipe leuero martyꝛ et occubu
it. Cu autem. Lectio quinta
Regnante mclito ꝓncipe
eugenio scotoꝛū rege supꝛi
lustri qui beatū palladiū cuꝛ
illis cū cōcomitantib⁹ gau=
dēs honoꝛifice suscepit. Tra
didit nāq; eisdē possessiones
varias et habitandi māsio=
nes aliaq; vite necessaria qui
cū suis sequacib⁹ q totum re
gnū ꝓdicantes et euāgelizā
tes verbū dei enūciauerūt/cū
tes vero q vniuersā scociam
vsq; ad culcos ꝑuenīūt quo
in loco beat⁹ palladi⁹ sanctū
reperit seruanū virū deuotū
mansuetū et piū quē ei⁹ exi=
gentib⁹ meritis catholicum
iuxta romane ecclesie moꝛem
rite oꝛdinauit episcopū et in
eadem fide diuinit⁹ enforma
uit: q; tanti gentis misteria et
ecclesie dogmata solus ipēde
re minime sufficiēs extiterat
sanctū dei seruanū in omni
scotoꝛ gente sunm cōstituit
suffragantum. Ts. Ītō. vt

Deinde cū finitimas gluſres
ret ꝓuincias verbū vite ꝫ ec.
clesie dogmata salutaria ꝑ
de:uit. Festa limul et eoꝛādē
solēnitates obseruari ac sa=
cramenta ecclesiastica minis=
strari et decenter recipi insti=
tuit/ecclesias cōsecrauit vesti
mentis sacerdotalib⁹ modū
imposuit/et ab eisdem hoꝛas
canonicas dicēdas ꝓout ec=
clesia instituebat romana so
lēniter instit. Sacerdotes et
alios in ecclia dei ministros
oꝛdinauit: ꝑtā cōstituit sacer
dotib⁹ ꝑdicauit: et plurima i
de miracula q cū quotidie fie
bant: in tantū q tot⁹ popul⁹
tanq; a deo missū celit⁹ habe=
bant et venerabant. Inter=
dū inter cetera sua magnifi=
ca gesta cū teruanus pōtifex
nasceꝛ et ab obstetricib⁹ debi
lis nature esse iudicaret: q de
ipsius vita plurimū dubita=
rent sic q ecclie deferri ꝫ sa=
cramento baptismatis reci=
piendo plurimū formidarent
affuit: et cūe vtūs palladius
qui aquā vnde ꝓcrū bapti=
zaret nō haberet facto cruris
signaculo in terra cumulo ce=
spite fons indeficiēs saliētis
aq; coꝛā cūctis ebuliuit i q lo
co spūs sci noie inuocato ve
tū ꝓcrū baptizauit Nomen
idē ipponens ternanus ꝛ

postea ve preceptorē suū ꝑ pa
ercutiu cūct s viuēdi modis
insectat⁹ est/tandē btūs pal
ladius vārus p eūdē miracu
lis diuinit⁹ ostēsis ānoꝝ plē
nus apud lāgloziguud i mer=
nis in pace requieseit beata.

Cu. xv. ca.

In illo tpe Dixit ihc⁹ di=
scipulis suis parabolam
hanc. Homo quidē peregre p
ficiscēs vocauit seruos suos/
et tradidit illis bona sua. Et
reliq̄.

In similitudinib⁹ quas ad
ignorancia nostrā instruen=
dam dns proposuit/sollicite
considerandū est: quia sic q̄=
dam ad nostrā proponūtur
ammonitionē vt specialiter
ad ipsum dei et hoim ptineāt
mediatorē. Dō in hui⁹ lectio
nis serie cōprobatur cū dicit
Homo quidē peregre profici
scens vocauit seruos et tradi
dit illis bona sua. Homo ens
iste per similitudinē dns ihc⁹
xps accipiendus est: q̄ cum sit
deus ante secula: homo fact⁹
est i fine seculoꝝ. De quo
scriptū est/homo fact⁹ est in
fine et ipse fundauit eā altissi=
mus. Iste autē homo pegre
profectus est qā carnē suam
quam ex hominibus assump
sit ascendendo in celum ele=
git/ex eo enim tēpore quo
primo homini dictū est. Ter=
ra es et in terrā ibis/loc⁹ pro
prie carnis terra est. Sed iste
homo peregre pfect⁹ est/quia
caro quā assūpsit/non corru
ptionem vidit/sed post resur
rectionē i celos ascēdit.

Huius hois serui homines
sunt/quos sibi ad seruiendū
seq̄ laudandū rationabiles
condidit. Huic autē hōi ser=
uire sūma libertas est/ab ei⁹
seruitute recedere turpissima
seruitus est. Huius esse seruus
gloriabatur paulus cū dice=
bat. Paulus seruus xpi ihesu.
Et itez gracias ago deo meo
cui seruio a pgenitoꝝib⁹ me=
is: et psalmista. Ego seru⁹ tu
us et filius ancille tue. Et ite
rum Seruus tu⁹ sū ego. Bo=
na autem huius hois/spiritu
alia dona sūt id est virtutes
anime/q̄ de hui⁹ bonitate sūt
nate/et illi⁹ largitate nobis
collate/qualis est charitas/
pax. paciencia. humilitas. ca
stitas. sobrietas/et his similia
Ergo peregre pfectur⁹ voca
tis seruis tradidit bona sua.
quia spiritualib⁹ spiritualia
dona concessit. Et quia eadez
dona nō oēs equaliter accipi
unt/sed secōm dātis distribu=
tionem alt⁹ plus alius min⁹
proficit et ideo recte dicitur.
Et vni dedit quinq̄ talenta:

alii autem duo. alii vero vnū vnicuiq; secundū proprias virtutem et profectus est datum. Sicut talentū Cui. ō. ix. apud ātiquos varus modis liberabatur/ita dona spūs̄ sancti diuersa sunt iuxta accipientium merita/nō in se sed in aliis qui ea accipiunt. Nā vt ab vno dño diuersa dona seruis dantur/iuxta illud qđ ait apostolus Alii quidē per spiritum datur sermo sapiencie/alii autem sermo scientie scdm ēŏdem spiritum: alteri des in eodē spiritu: alii gē autē tū in vno spiritu: alii operacio virtutū: alii pphetia: alii discretio spirituum: alii genera linguarū: alii interpretacio sermonū. Hec autem oīa operatur vnus atq; idem spiritus diuidens singulis prout vult. In quinq; ergo talentis quinq; sensus corporis designantur/per quos exterior homo regitur. visus videlicet: auditus. gust⁹. odoratus. et tact⁹: in duob⁹ aut̄ intellect⁹ z operacio designatur. Et vnius talenti nomine intellectus solū modo exprimitur. Tu autem. In laudibus et ad sēās vespe. omnia dei omēmi vni⁹ confessio. et pontifi. sed cum meruis ad martiris gaudia apostolis cū hac ā. Folio xx. Iusti sūt due oliue. Que ā. ciauerunt opera dei. Do⁹ us cuius dextera.

te

Deus q̄ nobis translatione beati thome martyris tui atq; pontificis celebrare cōcedis: te supplices exoramus: vt eius meritis et p̄cib⁹ a vicijs ad virtutes: et a carcere transire amur ad regnum. Per dñm

Jn regeneraciōe. Annunciauerūt opera. Dei cuius dextera beatū petrum.

Gloriosissimi martyris thome trāslacionē celebres charissimi: dignis i dño laudib⁹ recolētes pie mētis affectu celemus: que quasi felici ꝓgressu in ipsius trāslacione contulerebant. Anno igit quinq; simo a passione sua: ei⁹ t

lacio adimpleta est. Hic enim annus iubileus est id est remissionis. Unde honoriꝰ papa tercius accessuris ad solennitatē trāslationis eius annuatim remissionem [illegible] concessit: quales retro [illegible] temporibus nullū meminimus romanos pontifices indulsisse. Lectio iii.

Ad memoriā reuocemꝰ qꝺ die martis translacio impleta est: die enī martis multa specialiter pcuenerūt. Die igitur martis natꝰ: die martis lepram liū actꝰ est: die martis apparuit ei dñs apud pōtiniacum dicēs/thoma thoma glificabitur in sāguine tuo ecclesia mea. Die martis ab exilio reuersꝰ: die martꝰ occubuit. Lectio iii.

Qualiter trāslacio eiꝰ impleta est audiamus: venerabilis pater stephanꝰ cātuariēsis archiepūs: richardus lailsoriensis epūs: walterꝰ prior cōuentꝰ ciuſdē loci/cū hymnis et cāticis spiritualibus ad sepulchrū inclitum [illegible] die pcuenerūt/et tota nocte illa die trāslacionis eiꝰ pernoctauerūt/in vigiliis et orationibus agebant. Sequitur lectio de octo. visitationis. Lectio iii.

Qualier gracioſa fuerit gloriosa deuotissime visitationis officiosissime pcuenientisqꝫ salutationis: gliam digne pertractare laudis. Quę seruit lut vnā de ceteris mulieribꝰ ostēdebat/q̄ et quāta erat dignę ipōs sanctus declarabat. Clamauit voce magna: non tā clamosa q̄ deuota: nec solū ad intēctionē loquentis referēdū est qꝺ de voce magna: sed qꝺ verba magni mysterii plāctura esset insinuat. Magna enī vox aliqꝺ magnū scīre demōstrat: magna etiam voce dicēda est vsa fuisse: qz illā vocē cū magna cordis exultatione i cōmēdationē magne vginis pcurrebat. Benedicta in vginib⁹/q̄ benedicit qꝺ optabat. Offerent regi vgines sed post eā. Hāc ubi vendicat ipa pmatū/si rerū pcia de castitate pēlam⁹: q̄ pma i terris ppositū āgelicā vitā ducere sup oēs est. Hec ē q̄ sola cū exemplo illibatā deo vouit sanctimonie puritatē. Que enīā puritas vginitati illi valeat cōpari/q̄ tā aliena ab oi impuritate inuēta est vt digna iudicaret q̄ sacrariū spūs sancti dei vnigeniti fieret habitaculū. Lectio iii.

Hec ē illa speciosa cui⁹ carnē deus esse mūdicie indicauit: qꝺ eā sue diuine puritati vntre nō deseruit. Proinde nouū illud cāticū quod solis dabitur in regno cantare virginibus/ipsa regiā virginū virginitatis primitiuꝰ est

pre ceteris cătatnea. Benedicta ⁊ in mlib⁹: in qua cuema ledictio mutata est/que sola a generali maledictione libera/siue iniquitate/siue corruptione spũ sancto supuenięte cõcepit: sine gemine tulit sine dolore filiũ peperit.

Quod si attendimus cuius mater que iam pauit lingua reiã si angelica sit dignis extollere laudibus matrem dei non sufficit. Optima virgo virginitas fecundata matre ꝓuilegiũ est nõ habitur alteri/qz non auferẽtur hoc singulare ab ea in eternũ. Benedicta tu in mulieribus que sola i qua virginitas et fecũditas obtinuerũt sibi. Magnũ est esse virginẽ sed longe amplius pre oẽm modũ maius est esse dei matrem hoc vnũ est/quia nullam similẽ / visa est/nec habere sequẽtem: gaudiũ matris habens cũ virginitatis pudore/qz sola sine exemplo placuit genitrix virgo genitori suo.

Post multum [illegible] quatuor electi ad hoc [illegible] ad sepulchrũ accedẽtes: sanctissimũ ipsius capud cum honore leuabant et cum deuotione singulis deosculandum offerebãt. Tũc archiepiscopus/et ceteri oculi aspectu delectabili mentes preciosas reliquias/ in quadã capsa reposuerũt: et cã ferculis sericis firmantes: in locũ honestũ detulerũ vbi in die trãslationis solẽniter faciende. Tu aũt [illegible]

Adueniente igitur trãslationis die plũs quã maxima multitudine tã diuitũ ꝙ pauperũ pãdulphus apostolice sedis legatus arensis ⁊ remensis archiepi: epiq abbates cũ comitibus et baronibus pdictã capsam plũs rege henrico tercio: super humeros suos sustulerunt/et in loco vbi nũc honorat cum omni gaudio collocauerunt. Tu aũt.

Beatus itaq martyr signis et miraculis preambulis: comitãtibus et sequentibus: tota sua translationis solemnitatẽ adornauit: cecis ad visũ surdis ad auditum/mutis ad loquelam: et mortuis ad vitam restitutis. Cõsumataq est hec translatio anno domini gracie millesimo ducentesimo vigesimo: nonas iulii: hora quasi tercia/a passione ipsius martyris anno quinquagesimo. Quantum dñs.

Qui dies bonus fraudem octa. cauerit et vitauerit a lesa. lectio. hoc modo fiat feriatis plenas vesperas. Antho.

Dixit dominꝰ.

Salvatoꝛ.

Infirmitate.

Ollẽ dummi regis nũ=
cius lætificum illud
ne deferẽs elizabeth cogna
te nativitatẽ concepti regie
virginis letatus/exhilara=
ta et gaudio et fœnore chari
tatis accẽsa. Surgens abiit
in montana cum festinatione
exurgens anguit a quietẽ de=
litiarũ sue contemplatiõis
suis sui dilecti ãplexibus
citharizãs sponsus suus
chalamaus in suu fœtus so
lem suggrecute. Per speciosa
montiũ transiens de suo tha=
lamo/exhibẽs officiũ proxi
mat de cantibus: non sue an=
gelice ex mutatus militie: ve pi
um officiũ charitatis perfol=
uere/ut mereꝛ/ministrans an
gelorum dñi adimplere.

Ergo olim

promissa

vmbrã legis quasi noui ẽpis
gracie aurora cõsurgens: lo
leq iusticie montes illustrãs
diem salutis aduenisse mon=
strauit. Et intrauit domum
zacharie. Hec domus dñi/tẽ=
plũ dei/sacrariũ spũs sancti.
Et ipsius diuinitatis non so
lũ spũali: verũetiam corpo=
rali gloriosa habitacione re=
pletũ. Hec est arcꝛa noui te=
stamenti ipm continens tesa
uꝛem/q ue domum zacharie
intrauit. Tu aũt.

O ꝙ felix hec domus: multo
namq; felicioꝛ adꝛius bene=
dicẽda introitũ ꝙ domus oli
ab eodem ad veteris huius fi
gure ingressũ. Hetã et imma
culata virgi[illegible]teas in maria:
salutauit elizabeth/pulchꝛũ
erat et dignũ omni admira=
cione spectaculũ tã eminẽ
tissimã amantissime cogna
deuotum intuꝛi accessum:
salutationis obsequio pre=
uenit te/quam dñs/sentiens
puella plena celesti dulcedine
cognatam lucifer ampleꝛa
tur/gaudiũ matris habẽs cũ
[illegible]

[illegible]

[illegible]

matꝝ eſurienciꝫ et ſicienciꝫ iuſticia ploꝝ quoꝝ angelorꝫ eſta ꝫ portus ex cuius benedictionis pulchritudine tu accepiſti a ceteris mulieribus longe differencius. Ideo benedicta in mulieribus / quia ipſe te prenenit in benedictionibus ſuauiſſime dulcedinis. Singularem in mulieribus conſecuta es benedictionem vt ſola ſis virgo fecꝫda mater: non cuiuſcunꝫ ſed dei. Nec cue maledictioni ſubiacens aut legis / grauida ſine grauamine / et pariẽs ſine dolore. Tu aũt dñe.

Et factꝫ eſt vt audiuit ſalutationẽ marie elizabeth exultauit infans in vtero ei⁹. Et exclamauit voce: eloquiũ dulcedinis exultatꝫ fecit in gaudio quẽ materna viſcera claudunt. Mater ſaluat matrem / ſanctificat infans infantem / ille baptiſtam iohannẽ ſpiritu ſancto baptizabat. Iohãnes vero preuelocis officio ꝙ voce non poterat exultationis gaudia exhibebat. Et re

dem dñe. Lectio ſcti e.

Non eſt hoc michi a me famula tua / vt fatigeris / et ineteratam viſites peccatricem ſed ab ineffabilis tue dulcedinis humilitate. O veri lignꝫ vite celeſtis plãta preciosior cunctis ſanctior vniuerſis / que ſola inueniris digna fructum ſalutis portare. Deſponſauit te vir iuſtus: ſed admauit te dominus metuꝫ et clandeſtinum illud connubium ſub vmbratione deprehendit. Ecce enim vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus [illegible] ſalgore [illegible]

Iulius

Secundus. Dixit dominꝰ. Saluator.

Letemini. Infirmitatē.

Oſcē ſummi regis nū-
cius ſalutiferum illud
ane deferēs elizabeth cogna
te mirificum conceptū regie
virgini irimaſſet/ exhilara-
ta et gaudio et feruore chari
tatis accēſa. Exurgens abiit
in mōtana cum feſtinatione
exurgens inquit a quiete di-
delicet ſancte contemplatio-
nis ſui dilecti āplexibus ſpi-
ritualibus ſponſum ſuū ni-
chilominus in ſinu ferens ip
ſoꝫ ſuggerente. Hec ſpecioſa
amica trinitatis de ſuo tha-
lamo/colūba pudicicie prope
rat de cauerna: non ſine an-
gelice comitatu milicie: vt pi
um officiū charitatis perſol-
ueret: omnemꝫ iuſticiam an
gelorum dñs adimpleret.

Ergo olim patribus celitꝰ
promiſſa portans illud pre-
cioſū depoſitū/portās onus
leue: portans a quo portaba
tur/de cubile iam innotescen
da mundo proceſſit: et poſt
vmbrā legis quaſi noui ſpis
gracie aurora cōſurgens: ſo
leꝫ iuſticie montes illuſtrās
diem ſalutis aduenisse mon-
ſtrauit. Et intrauit domum
zacharie. Hec domus dñi/tē-
plū dei/ſacrariū ſpūs ſancti.
Et ipſius diuinitatis non ſo
lū ſpūali: verūetiam corpo-
rali gloriosa habitacione re-
pierū. Hec eſt archa noui te-
ſtamenti ipm continens teſta
torem/que domum zacharie
intrauit. Cu aūt.

O felix hec domus: multo
namꝫ felicior ad eius bene-
dicēda introitū ꝫ domus olī
ab eodem ad veteris huius fi
gure ingreſſū. Hērā et inma
culata virgo deas in maria:
ſalutauit elizabeth/ pulchrū
erat et dignū omni admira-
cione ſpectaculū tā eminēs
atꝫ amantiſſime cognatio
deuotum intueri occurſum.
Salutacionis obſequio pre-
uenit ſeruam dñe/ſenioremꝫ
puella plena celeſti dulcedine
cognatam dulciter amplexa
tur/gaudiū matris habēs cū
virginitate: matrē pie
congratulatur/ſenili/pro mi
raculoſe fecūditatis honore

benedictus fructus
in quo benedicende ſūt ome-
nes gentes/qui eſt ſuper oēs
deus benedictꝰ in ſecula/ami

matꝝ esurienciꝫ et sicienciꝫ iusticia plozam quoꝫ angelozū esta ⁊ portus ex cuius benedictionis pulchritudine tu accepisti a ceteris mulieribus longe differencius. Ideo benedicta in mulieribus / quia ipse te prevenit in benedictionibus suauissime dulcedinis. Singularem in mulieribus consecuta es benedictionem vt sola tis virgo fecūda mater: non cuiuscunq; sed dei. Nec cue maledictioni subiacens aut legis / grauida sine grauamine / et paries sine dolore. Tu aūt dñe.

t factū est vt audiuit salutationē marie elizabeth exultauit infans in vtero ei⁹. Iocūda vox: eloquiū dulce: qđ exultare fecit in gaudio quē materna viscera claudunt. Mater salutat matrem / sanctificat infans infantem xp̄s baptizam iohannē inspiritu sancto baptizabat. Iohānes vero precurzozis officiū: qđ voce non poterat exultationis gaudiis exhibebat. Et repleta est [illegible] sancto elizabeth: mox [illegible] mirabilē virginis dignitatem diuinā q̄ presenciā expauescens clamauit voce magna et dixit. Vnde hoc michi vt veiat mater domini mei ad me. Tu autem domine.

Non est hoc michi a me famula tua / vt fatigeris / et interatam visites peccatricem sed ab ineffabilis tue dulcedinis humilitate. O veri lignum vite celestis plāta preciosior cunctis sanctior vniuersis / que sola inuenire dignata fructum salutis portare. Desponsauit te vir iustus: sed admauit te dominus meus et clandestinum illud connubium sub vmbratione deprehendit. Ecce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis diuino fulgore illustratus est venter meus: et tui fructus dulcedine fecūdus tuiq; vernans floribus pulchritudine delectatus o paradise deliciarum / gaudio infans in vtero. Tu autem domine miserere nostri.

In illo tempore. Exurgens maria abiit in mōtana cum festinatione in ciuitatem iuda. et intrauit in domum zacharie. et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Hodie est omnibus b[illegible] qui fidem erigant: fidem asserant. [illegible] angelus cū absconditis nuncian[illegible]

vt fides astrueretur: exẽplo
senioris femine sterilisq; con
ceptũ virgini marie nũciauit
vt possibile deo omne qđ ei
placuit assereret. Hibi audi
uit hoc maria: nõ quasi incre
dula de oraculo: nec quasi in
certa de nũcio: nec quasi du
bitans de exẽplo: sed quasi le
ta pro voto: religiosa p offi
cio: festina pre gaudio: i mon
tana peruexit. Que enī iam
deo plena nisi ad superiora
cum festinatione conferende
ret: qz nescit tarda molimi
na spūs sancti gra. Discite
vos mulieres sedulitatẽ quã
pregnantib9 debeatis exhibe
re cognatis. Maria que ante
sola ītimis i penetralib9 ver
sabatur: nõ a publico virgi
nitatis pudor: non a studio
asperitas montiũ: nõ ab of
ficio plixitas itineris retar
dauit. In montana cũ festi
natione: Ego officii memor:
iniurie īmemor: affectu vrg
te non sexu: relicta domo pe
rexit. Tu autem. Lectio vii

Discite virgines non circũ
cursitare p alienas edes: non
deambulari in platris: non ali
quid in publico misscere ser
mone. Maria in domo sera
clusa: publico: mãlit apũ
deum in suis tribus mensi
bus ministrare officiũ

riam venerat: inherebat offi
cio. Mansit tribus mensibus
non q̃ dom9 delectaret alie
na: sed quia frequentiã videri in publico sibi displicebat
Discite virgines pudorez
marie: discite humiles et hu
militatẽ. Venit propinqua ad
proximã: iunior ad seniorez:
nec solũ venit/ sed eciã prior
salutauit. Docet enī vt quã
to celsior virgo sit: tãto hu
milior nouerit deferre hono
rem seniorib9 Fit magistra
humilitatis: in qua est profes
sio castitatis. Est ẽ causa pie
tatis: est eciã norma doctrine
Contendũ enī est: quia supe
rior venit ad inferiorẽ vt in
ferior adiungatur. Maria ad
elizabeth: rps ad iohannem.
Deniq; eciã postea vt sancti
ficaret baptismũ dñs venit
ad baptismũ. Cito quoq; ad
ueutus marie et presencie dñi
ce beneficia declarantur. Si
mul enī vt audiuit salutacio
nem marie elizabeth exultãs
infãs in vtero eius: et reple
ta est spiritu sancto. Lectio iii

Uide distinctionẽ: singulo
rum verborũ proprietates. Vo
cem prior elizabeth audiuit:
sed prior iohannes graciam
sensit: illa nature ordinẽ au
diuit: iste exultauit ratione
mulier illa matrem: ille dñi cõ

sit aduentum. Femina mulieres/et pignus pignoris. Iuegraciã loquũtur: illi intus operãtur/pietatisq; misterijs maternis adornatur plectibus. duplicip miraculo pphetant matres spiritu parvulo eum. Exultauit infans i vtero: repleta est mater ns pri repleta est mater p filius; sed cum filius repletus esset spũ sancto repleuit et matrẽ: exultauit iohannes / exultauit et marie spirit9: exultante iohãne repletur elizabeth. Mariã th ns tũc replerí spiritu sctõ: sed spiritũ eius exultare cognouimus. Incõprehensibilis eni incõprehensibiliter operabatur in matre: et illa post conceptu; repletur: ista ante cõceptum. Benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus vẽtris tui. Novit sermonẽ suũ spirit9 sanctus nec vnq; obliuiscitur et pphecia non solũ rerũ complet miraculis: sed etiã propietate verborũ. Quis est iste vẽtris fructus: nisi ille de quo dictũ est Ecce hereditas dñi filii merces: fructusq; vẽtris. hec hereditas dñis filii merces fructꝰ q illius sunt/q̃ de marie vẽtre processit. In lau. vna sola ãn. Ad pmã et ad a tas hoc. oia tãt sicut infra oct. ¶ Sep

tima die infra octa. Lectõ. i. Et beata tu que credidisti: q̃m perficientur ea que dicta sunt tibi a dño. Et ait maria Magnificat aia mea dñm. Magno q̃dẽ preconio se deuota humilitas beate virginis nil sibi placita est alcribi/sed in eũ vniuersa refudit cui9 in se beneficia laudabãtur. O mater inquit venerabilis/spiritu sãcto plena magnificas matrem dñi: sed magnificat aia mea dñm In voce mea filiũ plubes exultasse in gaudio: sed exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Tu autẽ. Lectõ. ii. Et tu ipse quoq; tanq̃ amicus sponsi gaudio magno gaudet propter vocẽ sponsi. Beatã me dicis esse q̃ credidi: q̃ beatitudinis et credulitatis causa respectus est super pietatis. Et ex hoc beatam me dicent oẽs generationes/q; respexit deus humilitatẽ ancille sue: in tua mia: faciens michi magna. Manfit autez apud illam: sibi vtiq; sedule ministrans: non tam breui sed mensiũ quasi trium Tenta igit graui de labor: que beatis sustentatur manibus: fouetur amplexibus/solatur verbis/

recreatur afflictibus/nec potuit esse periculū/vbi salutis vniuersē altitit apotheca.

Iam ergo mater mie: p hāc sinceritissimā tue pietatis esse etū: rachel matre ad te clamans tuū de excelsis visitationis solaciū deprecatur vt que sola interemisti hereticā pranitatē: iterimas scismaticā: quatenus tranquillā vitā ducentes/pacis auctorē tecū mediatrice rite glorificemus vnanimes debitas illi semp laudes alacriter persolucētes cū q̄ro sedes regina suauiter cūcta dispones in secula seculorū. Amen. In octa. die ad vēs super. ps. hec sola. ān. Eterni regis. ps. Dixit dñs. Et reteri vsal. defectā mar[illegible]

[illegible]

Beata pīus [illegible] Elizabeth cū gaudio [illegible] eo per presentiā [illegible] merite: premissa [illegible] celeni gratia [illegible] Dignus seruus [illegible] Ecclesiastes [illegible] Ingressus [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]

prius occultabat q̄ filiis ꝛci-
perat nūc q̄ ꝓphetā genuit se
declarat. Exultauit in gau-
dio inquit nō mediocre gau-
diū hoc est ꝙ̄ sūtō sed tanto
intēsiō: quāto inkātulus ad-
huc iepcioꝛ naturalē ad gau
dendum haberetur. Ite dāt
vani gaudii sectatores quo
dolore admixtū est illud cui⁹
extrema luctus occupat q̄ pu
rū q̄ dilicioſū sit vex gaudiū
q̄ nōdū nati gauli lic̄facit.
hui⁹ gaudii ꝓticipes soli⁹ dei
amici sūt. Tu aūt. Tertio. iii

Et btā q̄ credidisti filia ꝙ̄
veri salomonis supuenientē
singularē et vnicū vidit colū
bā/vnicāq̄ gl̄ectā et dignā p̄
dictā bꝛatā. Btā es maria in
bēitudie quā in te habes recu
bātē/bēissima eris cū i regno
ip̄m associaberis recūbētē. Fi
des magna btitudinē ꝓmeret
z eo maioꝛē q̄ fuerit fides ma
ioꝛ. Fides maioꝛ ideo dici pōt
eā inestimabilioꝛi assercioni
credere nō renūsat. Et q̄d cre
dibit. Ergo fidelis q̄ ver-
bū dei caro fieret/per q̄d fu-
tura sūt ois et dño ministratis
q̄ nō capit vnuꝛ sitas crea
tura/intra vulnꝰ virginei
te clauderet facias hū. Nul-
lū agnū dei ymaīs sēcrificia
nis implecio. Hoc vere tā ma
gnū q̄ a cēctis infidelib⁹ im
possibile iudicat. Perficiētur
ea q̄ dicta sūt tibi a dño. Liii

O preclara ꝓpheta q̄ elisa
beth futura vt ꝑfecta cernit.
Nec secreta celestis secretarii
dicta cognoscit futura predi
cit. Perficiētur inquit cōcepi
sti vt dictū est/z pariēdo di-
cta preteritaq̄ficiēs quē de ce
lo tua pulchritudine mulsibi
liter attraxisti olim salnato
rē visibiliter oſtēdēs mūdo.
perficiētur in te. ꝓficiētur in
eo. Erit eni magnus q̄ ma-
gnus est deus noster. q̄ ma-
gnificauit eū in cōspectu ec-
gū adeo vt adorēt eū oēs re
ges terre. Oēs gētes seruiēt
ei z filio⁹ altissimi vocabit. nō
rapina sed natura. Et dabit
ei dñs sedē dō ꝑis ei⁹ nō ter
renā sz verā sedē sup alasche
rubin z seraphin cū q̄ gliosa
regnabis in eternū. Tertio. v

Et ait maria. Magt aīa mea
dñm Audiens maria elisabeth
ꝓmissis dona q̄ ꝓcepit dñe
facere nō dubitauit. Et q̄ dignā
pudore pu⁹ accepta ingessa
tegerat tā egregio tbe patefecit
nec potuit se vltꝛ? gaudere. cū
ꝓph̄a latēs q̄d ifra cordis sui
secreta tūc gaudio dilatatū
bāte cēlebat. q̄d alteri clau
sum erupisse cognouit. Nemo
hui⁹ tacite bona pcurat ꝓpo-
nenda q̄ minus de tā ꝓfūda

retreatur aspectibus/nec potuit esse periculū vbi salutis vniuersę astitit apotheca.

Iam ergo mater mitte: q hūc sinceritatis tuę pietatis effectū: rachel mater ad te clamans tuū de excelsis visitationis solatiū deprecatur vt que solam interemisti hereticā pravitatē: iterumas letificati cā: quat nus tranquillā vitā ducentes/pacis auctorē tecū mediatrice rite glorificemus vnanimes debitas illi simp laudes alacriter persolucētes cūq io sedes regna suauiter cūcta disponens in secula seculorū. Amen.

Eterni regis. Dixit dñs.

Eata prius sterilis elizabeth cū gaudiū/ vtero per presentiā marie gustauerit: premissa mulieris excellenti gratia subdidit. Et benedictus fructus ventris tui/ in fructibus benedictis/ sentiens ventris tui/ paradisi voluptatis areole aromatum orti conclusi conditorii spiritus sancti cultu/ benedicit fructū paterni vteri: benedictus fructus ventris tui. Hūc cernēs ventris mei infantulus exultauit preciosus fructus: celi ciuitā vitā perpetua et sempiterna: per te datur hominibus: vt viuāt in eternū Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me nō gnorat elizabeth operationē sācti spūs: q prophete mater a matre dñi ad profectū sui pignoris salutet. Merū hoc nō sui meriti: sed diuine muneris esse fatetur. Illa namq quare inquit hoc michi: quibus meritis/ qua iusticia. Nō ne mater dñi mei iure exaltā da super choros angelorum Vnde michi tanta maiestas/ cur infunā te exhibes dñi mei mater. Cur latere vis lucernā mūdi: luna plena solari lumie soli quo sol iusticie potuit tabernaculū suū miraculū sēcio misterū agnosco.

Ece ei vt facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spū sancto qui impleta erat elizabeth/ intelligit quid infantis exultacio designaret/ venisse saltē sanctā matrē illi⁹ cuius precursor futurus erat Hinc ergo prius erubescebat onus parturientis / dum nescret mysterium religionis: iam nūc benedicebat. Et que le

prius occultabat qz filiū ꝓ-
perat nūc q̄ ꝓphetā genuit se
declarat. Exultauit in gau-
dio inquit nō mediocre gan-
diū hoc est ſpūſcō ſed tanto
intēſū: quāto infāntulus ad-
huc ipeior naturalē ad gau
dendum haberetur. Attēdāt
vani gaudii ſectatores quo
dolore admixtū eſt illud cui⁹
extrema luctus occupat & pu
rū & dilicioſū ſit vel gaudiū
q̄ nōdū nati pauli liq̄facit.
hui⁹ gaudii p̄ticipes ſoli⁹ dei
amici ſūt. Tu aūt.

t btā q̄ credidiſti filia ſyō
veri ſalomonis ſupuenientē
ſingularē et vnicū vidit ſolū
bā/vnicāq̄ ꝑfectā et dignā ꝑ
dictā b̄atā. Btā es maria in
b̄itudie quā in te habes recu
bātē/b̄itiſſima eris cū i regno
ip̄m aſſociaberis recūbētē. Fi
des magna b̄itudinē ꝓmeret
t eo maiorē q̄ fuerit fides ma
ior. Fides maior ideo dici pōt
cū ineſtimabiliori aſſercioni
credere nō reculat. Et q̄d cre
didit virgo fidelis q̄ ver-
bū dei caro fieret/per qō fa-
cta ſūt oīa et dñs maieſtatis
quē nō capit vniuerſitas crea
tare/intra viſcera virginea,
ſe clauderet factus hō. Nul-
lū opus dei maius icarnacio
nis myſterio. Hoc vere tā ma
gnū q̄ a cūctis infidelib⁹ im
poſſibile iudicat. Verificētur
ea q̄ dicta ſūt tibi a dño.

preclara ꝓpheta q̄n eliza
beth futura vt p̄ſcia cernit.
Hec ſecreta celeſtis ſecretarii
dicta cognoſcit futura predi
cit. Perficiētur inquit cōcepi
ſti vt dictū eſt & paricdo dic-
ta preteritap̄ficiēs quē de ce
lo tua pulchritudine inuiſibi
liter attraxiſti oīum ſalnato
rē viſibiliter oſtēdēs mūdo.
perficiētur in te: pficiētur in
eo. Erit emi magnus q̄ ma-
gnus eſt deus noſter. q̄ ma-
gnificauit cū in cōſpectu ei⁹
gū adeo vt adorēt cū oēs re
ges terre. Oēs gētes ſeruiēt
ei z fili⁹ altiſſimi vocabit. nō
rapina ſed natura. Et dabit
ei dñs ſedē dō p̄ris ei⁹ nō ter
renā ſz verā ſedē ſup alasche
rubin & ſeraphin cū q̄ gloſa
regnabis in eternū.

t ait maria. Magt aia mea
dñm. Audiſtis marie elizabeth
ꝓconiis dona q̄ recepat ap̄li⁹
tacere nō valuit. Et q̄ ōginali
pudore pri⁹ acceptū myſteriū
texerat iā ꝑgruo tpe patefecit
nec potuit ſe vlt⁹ ꝑtinere cū
ſpūſcō quē intra cordis ſui
ſecreta tāta plenitudie redū-
dāte ſēciebat. q ov alienū clau
ſtra crupiſſe cernebat. Nemo
hui⁹ ētici ōba puerī ſuscēſ-
ponēda q̄ minus de tā p̄ſūda

inuestigacione digne pterīt penetrari: anima mea dām/ et in domino magna exulta dām confitetur magnū cui⁹ magnificam potenciam non factū non casum/ sed magnificat anima mea dominum. Exultauit spūs me⁹ hylaris id est deuotus in dei salutari meo. Tu aūt domine. vi In eo qui est deus est et hō Iesus dulcissimus filius me⁹ Tanto munere sublimauit me de⁹ q spūs me⁹ i illi⁹ solā mēoria delectat. Oz respexit hūilitatē ācille sue oculo mie nō nobilitatē generis nō formā corpis nō eloquēcie suauitatē. Et qō natura hūana per superbiā pdidit y hūilitatē diuina pticipatio reparauit. Vera hūilitas btē vginis q in iudicio suo ācilla erat hūilis. Et solo gē respectu sublimis. Et q ancilla inquit sua mater dei efficitur. nec dubitat se electā ad incōprehēsibile hoc misteriū admirabile cō merciū aut īscrutabile sacramētū et noīat se ācillā. Mar dus aromatic⁹ clos redolēs odorifera hūilitas/ virt⁹ una cūmis cōciliās cui⁹ odor inexhaustē suauitat regē ab eterno paternitatis sinu attraxit ineffabili. Ecce enī ex hoc beatam me dicēt oēs gēnationes.

Secūdum lucā. i⁹. capitulo.

In illo tēpore. Exurgēs maria abiit in mōtana cū festinacione in ciuitatem iuda: y iēauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et. y. Omel. de diuersis tractatib⁹

Et ter virgo bēā est. vii. ypter beatitudinis tue singularē prerogatiuā/ y singulas gēnationes: tā chara es oībus: tā amabilis vniuersis et tam deuota vt dignū est q hoies te btificent affectu: vt si cōtigat loqui gestiāt quicquid dicatur de idicibili coīpo qō dici potest vel potuit minus placeat minus acceptetur/ q fecit michi magna qui potēs est et sanctū nomē eius. Potēs est sctūs dñs magna et sācta fecit incarnacionis videlz et redēpcionis mysteria/ que ola pri⁹ facta trālatē dūt y ipa in me: et michi fecit ad meam magnificacionē singularem ēāsit apud illā quasi teib⁹ mēsibus. Felix parens elizabeth/ cui soli affluit vniuersi mundi creator cuius presidium eius confortat senectutē cuius cōs leticie gemitus consolatur laborātis continue. Qui⁹ stillime visitacionis ad diuinus hymnoziā misimur et cozonam. Tu aūt. vii. Sedeat ala fidelis cū maria

in cōclani cōfeiēcie vacās de
litiis cōtemplacionis supne
Cōsolabit eā ce.
delicioſus
tiſſime
ſito
ſta
iuc
e

dignat⁹ eſt ptrepe ikarnitate
tis nre ⁊ miſerie/te ḳq ſuo

[illegible]
[illegible]
[illegible]

bunt in eternū ꝓgt. Oꝝ.

PRella ās omipotēs dē. ve tangē dei genitricis semꝑq virginis marie sōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cō timent ecclesia r s ꝓtegant merita: quatenꝰ eoꝝ precibꝰ tranquilla pace in tua iugi ter laude letemur. ꝑ dñm. Ad cōpleto. Sanctoꝝ pre cibus eictoꝝ redde salutem corꝑoꝝ et aie xꝑe tuis famu lis. Cū inuocarē. Tu in nobis. hꝑ. Saluatoꝝ mū dus. Custodi nos. Nunc dimittis. Ad matu. Iauua. Venite a pe mus dñm Qui iustis glo sus est. Venite. hꝑ. Sanctoꝝ meritis. Ant. Hec decursus aqꝝ rum pl nia sit vincē iusto sed in lege dñi fuit ei ant. eoꝝ. Beatꝰ vir. T auteꝫ in fornace proba e tos dñs: et quasi holo sta accepit illos in eternā. Quare fremuerūt. Si coram hominibꝰ tormenta passi sūt spes electoꝝ est immoꝛta lis in eternum. In dño cō fido. Letamini i dño.

HOdie dilectissimi omiū sanctoꝝ quoꝝ reliquie in hac continentur ecclesia: sub una solēnitatis leticia ce lebremus festiuitatem: quoꝝ

societate celi exultat: quoꝝ patrociniis terra letat: quo rū triumphis ecclesia sancta coronatur: quoꝝ cōfessio quāto in passione fortioꝛ: tā to ē clarioꝛ in honoꝛe. Ab sterget deus omnē lachrymā ab oculis letōꝝ: et mors non erit amplius neq; luctus neq; clamoꝛ: sed requies sempiterna. Quoniam priora transierūt. Ps. Non eructēt labia mea loquelam iniquitatis amplius quoꝛ cadet sup los solempnitatis. Oratio. Omnipotens [illegible] ꝰgn [illegible] lo [illegible] mis. Dñs [illegible] ut [illegible] lie [illegible] mus [illegible] tu [illegible] resum. Do sed pertransmit vnum: sos quos agmine [illegible] to carcer penalis [illegible] ret sanctoꝝ celoꝛe virtutis ad gerendū certamē [illegible] phalis inspirauit. Tu autē Exultabunt sancti in glo ria/letabūtur i cubilibꝰ suis Epulent et exultēt i cōspectu dei. Letabūtur. Lectio

Obare beata mater ecclesia quã sit honor diuine illuminationis dignitatis quã vicẽtium gloriosus martyrũ sanguis eroinat quam inuiolate confessionis candida induit virginitas flozibus eius nec rose nec lilia desunt. ℣. Justi in ꝑpetuũ viuent. ℟. Et apud dñm. ℣. Dabo sanctis meis locũ noiatũ in regno patris mei dicit dñs. ℣. Dñe quis habitabit in tabernaculo. ℟. Sanctis qui in terra sũt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣. Cõsterna. ℟. Sancti qui sperant in dño habebunt letitudinẽ assument pẽnas [illegible] habebũt & nõ deficient. ℣. Dñi est terra. ℟. Et plenitudo eius. ℣. Ecce tu pulchra es amica mea. ℟. Ecce tu pulchra es. Lectio quarta. Exurgentes nũc charissimi fratres ad vtrosq honores / vt vtrisq honoribus accipiant dignitates / vel de virginitatis palmas / vel de martyrii palmis / vel de passionis coronas. In celesti ciuitate pax & acies habẽt flozes vtrosq / quibus milites christi coronantur. ℣. Letamini in domino et exultate iusti et gloriamini omnes recti corde. ℟. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in vociferatione. ℣. Et gloriamini. ℟. Et exultate. ℣. Deus cui ineffabilis est immẽsa bonitas etiã hoc ꝓuidit vt laboz quidẽ regnus agonis non extenderet: nec longum faceret aut eternũ / sed breuem et vt ita dicã momentaneum. Vt in hac breui et exigua vita agones essent et labores / illa vero que eterna est corona et premia meritorũ / vt labores quidẽ cito finirent / meritorũ vero ꝓmia sine fine durarent. ℣. Sancti tui dñe mirabile conlecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt mutuirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida. ℟. Et in mari rubro via sine impedimẽto. ℣. Dextrice manus tua laudauerũt pariter et decantauerũt dñe nomẽ sanctũ tuum. In aquis va. Cõ vt. Et vt post hui⁹ mundi tenebras visuri essent candidissimam lucẽ / et accepturi maiorem passionũ cunctarum acerbitatibus beatitudinẽ / testante hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius tẽporis ad futurã gloriã que reuelabit in nobis. Quã leto sinu de prelio reuertẽtes celestis excepit letitia / de hoste prostrato trophea ferentibus occurrit. ℣. In circuitu tuo dñe lumẽ est qũ nũq̃ deficiet. Ibi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctorũ acie. ℟. Lux e